

32001L0089

1.12.2001

ÚRADNÝ VESTNÍK EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

L 316/5

SMERNICA RADY 2001/89/ES

z 23. októbra 2001

o opatreniach spoločenstva na tlmenie klasického moru ošipaných

(Text s významom pre EHP)

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, najmä na jej článok 37,

so zreteľom na návrh Komisie ⁽¹⁾,so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ⁽²⁾,so zreteľom na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽³⁾,po konzultácii s Výborom regiónov ⁽⁴⁾,

keďže:

- (1) Smernica Rady 80/217/EHS z 22. januára 1980, ktorá zavádza opatrenia spoločenstva na tlmenie klasického moru ošipaných ⁽⁵⁾ bola často a podstatne zmenená a doplnená. Keďže by sa teraz mala znova zmeniť a doplniť, kvôli jasnosti a racionalizácii bude opätovne vydaná ako jednotný text.
- (2) Živé zvieratá sú uvedené v zozname prílohy I zmluvy, jednou z úloh spoločenstva vo veterinárnej oblasti je zlepšiť zdravotný stav ošipaných, čo by uľahčilo obchod s ošipanými a produktmi z nich a rozvoj tohto sektora.
- (3) V prípade prepuknutia klasického moru ošipaných je potrebné stanoviť na úrovni spoločenstva kontrolné opatrenia na likvidáciu choroby, aby sa zabezpečil rozvoj sektora a prispieť tak k ochrane zdravia zvierat v spoločenstve.
- (4) Ohnisko klasického moru ošipaných môže nadobudnúť epizootické rozmery a spôsobiť tak hynutie, ako aj poruchy v merítke, ktoré zvlášť ohrozí rentabilitu chovu ošipaných ako celku.
- (5) Mali by sa prijať opatrenia ihneď, ako dôjde k podozreniu z choroby, aby mohli byť podniknuté okamžité a účinné kroky v prípade potvrdenia choroby, vrátane depopulácie nakazeného chovu.
- (6) V prípade výskytu ohniska je tiež potrebné predísť ďalšiemu rozšíreniu choroby starostlivým sledovaním pohybu zvierat a používania produktov, ktoré mohli byť nakazené, čistením a dezinfekciou nakazených prie-

storov, zariadením monitorovacích a ochranných pásiem okolo miesta, kde nákaza prepukla a v prípade potreby, očkovaním.

- (7) V prípade nákazy môžu byť zdanlivo zdravé očkované ošipané nositeľmi vírusu a pôvodcami ďalšieho šírenia choroby. Preto môže byť používanie očkovacích látok povolené len v naliehavých prípadoch.
- (8) V súlade so stanoviskom Vedeckého výboru môžu byť markerové očkovacie látky, ktoré sú schopné vyvolať ochrannú imunitu, ktorú je možné rozoznať od imunitnej reakcie vyvolanej prirodzenou nákazou divokým vírusom prostredníctvom príslušných laboratórnych testov užitočným nástrojom na tlmenie klasického moru ošipaných v oblastiach s vysokou hustotou ošipaných, a tým predísť masívnemu zabíjaniu zvierat. Je preto vhodné stanoviť pre spoločenstvo postup schvaľovania takýchto rozlišovacích testov, keď sa prekonajú zostávajúce prekážky a povoliť členským štátom zavedenie používania markerových očkovacích látok v príslušných núdzových prípadoch.
- (9) V prípade diviakov by sa mali uplatniť zvláštne likvidačné opatrenia.
- (10) Mali by sa prijať ustanovenia, ktoré zaručia používanie zosúladených postupov a metód pri diagnostike klasického moru ošipaných, vrátane založenia referenčného laboratória spoločenstva, ako aj referenčných laboratórií v členských štátoch.
- (11) Mali by sa prijať ustanovenia, ktoré zabezpečia potrebnú pripravenosť na núdzové situácie súvisiace s jedným alebo viacerými ohniskami klasického moru ošipaných, najmä prípravu plánov ich tlmenia a zriadenie stredísk kontroly a expertných skupín.
- (12) Niektoré opatrenia spoločenstva, ktoré boli prijaté v prípade výskytu ohniska klasického moru ošipaných v súlade so smernicou 80/217/EHS by sa mali zmeniť tak, aby brali do úvahy vedecký pokrok v nových diagnostických nástrojoch a očkovacích látkach a skúsenosti získané pozorovaním ohnisk klasického moru ošipaných, ku ktorým došlo v spoločenstve v poslednom čase.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 29 E, 3.1.2001, s. 199.⁽²⁾ Stanovisko Európskeho parlamentu zo 14. júna 2001 (ešte nebolo uverejnené v úradnom vestníku).⁽³⁾ Ú. v. ES C 123, 25.4.2001, s. 69.⁽⁴⁾ Ú. v. ES C 148, 18.5.2001, s. 21.⁽⁵⁾ Ú. v. ES L 47, 21.12.1980, s. 11. Smernica naposledy zmenená a doplnená Aktom o pristúpení z r. 1994.

(13) Skúsenosť ukazuje, že kŕmenie ošipaných kuchynskými odpadkami môže predstavovať riziko rozšírenia vírusu klasického moru ošipaných v dôsledku neefektívnosti kontrolných opatrení pri ich spracovávaní. Pokiaľ sa nerozhodne, aké opatrenia budú v spoločenstve prijaté v súvislosti so spracovávaním takéhoto odpadu, odporúča sa odteraz zákaz kŕmenia ošipaných týmto odpadom. Okrem toho kuchynské odpadky z medzinárodných dopravných prostriedkov by mali byť z dôvodu osobitne nebezpečnej povahy naďalej ničené.

(14) Na zabezpečenie nepretržitej koordinácie diagnostickej práce vykonávanej pod záštitou príslušných národných laboratórií má byť „Institut für Virologie der Tierärztlichen Hochschule, Hannover“, vybraný rozhodnutím Rady 81/859/EHS⁽¹⁾, ustanovený ako referenčné laboratórium spoločenstva a toto rozhodnutie by malo byť zrušené z dôvodu právnej istoty.

(15) Mali by sa prijať ustanovenia, ktoré umožnia pozmenenie tejto smernice a jej príloh, s ohľadom na rozvoj vedeckých a technických poznatkov prostredníctvom urýchljeného postupu.

(16) Mali by sa prijať opatrenia potrebné na zavedenie tejto smernice v súlade s rozhodnutím Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktoré stanovujú postupy pre výkon implementačných právomocí, ktoré boli udelené Komisii⁽²⁾.

(17) Táto smernica by nemala mať vplyv na povinnosti členských štátov, ktoré sa týkajú termínov transpozície smerníc stanovených v časti B prílohy VII,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Ciele

Táto smernica zavádza minimálne opatrenia spoločenstva na kontrolu klasického moru ošipaných.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 319, 7.11.1981, s. 20. Rozhodnutie zmenené a doplnené rozhodnutím 87/65/EHS (Ú. v. ES L 34, 5.2.1987, s. 54).

⁽²⁾ Ú. v. ES L 184, 17.7.1999, s. 23.

Článok 2

Definície

Na účely tejto smernice budú platiť tieto definície:

- a) „ošipaná“ je každé zviera z rodiny *Suidae*, vrátane diviakov;
- b) „diviak“ je každá ošipaná, ktorá nie je chovaná v chove;
- c) „chov“ je každý poľnohospodársky alebo iný priestor, ktorý sa nachádza na území členského štátu a na ktorom sa chovajú alebo šľachtia ošipané na dočasnej alebo stálej báze. Táto definícia nezahŕňa bitúnky, dopravné prostriedky a ohradené priestory, v ktorých sa chovajú diviaky a možno na ne poľovať; rozmery týchto ohradených priestorov musia zodpovedať takým rozmerom a štruktúre, na ktoré sa nevzťahujú opatrenia stanovené v článku 5 (1);
- d) „diagnostická príručka“ je diagnostická príručka pre klasický mor ošipaných, ktorá sa uvádza v článku 17 (3);
- e) „ošipaná podozrivá z nakazenia vírusom klasického moru ošipaných“ je každá ošipaná alebo jatočný trup ošipanej, ktoré vykazujú klinické príznaky alebo postmortálne zmeny alebo reakciu na laboratórne testy vykonané v súlade s diagnostickou príručkou a naznačujú možnú prítomnosť klasického moru ošipaných;
- f) „prípád klasického moru ošipaných“ alebo „ošipaná nakazená klasickým morom ošipaných“ je každá ošipaná alebo jatočný trup ošipanej:
 - na ktorých boli úradne potvrdené klinické príznaky alebo postmortálne zmeny klasického moru ošipaných alebo
 - na ktorých bola úradne potvrdená prítomnosť choroby po laboratórnom vyšetrení vykonanom v súlade s diagnostickou príručkou;
- g) „ohnisko klasického moru ošipaných“ je chov, kde sa zistil jeden alebo viacero prípadov klasického moru ošipaných;
- h) „primárne ohnisko“ je ohnisko v zmysle článku 2 d) smernice Rady 82/894/EHS z 21. decembra 1982 o oznamovaní chorôb zvierat v spoločenstve⁽³⁾;
- i) „nakazená oblasť“ je oblasť v členskom štáte, kde po potvrdení jedného alebo viacerých prípadov klasického moru ošipaných medzi diviakmi prebiehajú ozdravovacie opatrenia v súlade s článkami 15 alebo 16;

⁽³⁾ Ú. v. ES L 378, 31.12.1982, s. 58. Smernica naposledy zmenená a doplnená rozhodnutím Komisie 2000/556/ES (Ú. v. ES L 235, 19.9.2000, s. 27).

- j) „primárny prípad klasického moru ošipáných medzi diviakmi“ je každý prípad klasického moru ošipáných, ktorý sa zistí medzi diviakmi v oblasti, kde nie sú zavedené opatrenia v súlade s článkami 15 alebo 16;
- k) „meta-populácia diviakov“ je každá skupina alebo subpopulácia diviakov s obmedzenými kontaktmi s inými skupinami alebo subpopuláciami;
- l) „vnímavá populácia diviakov“ je tá časť populácie diviakov, ktorá si nevyvinula imunitu proti klasickému moru ošipáných;
- m) „vlastník“ je každá osoba alebo osoby, fyzická alebo právnická, ktorá vlastní ošipané alebo má na starosti chov týchto zvierat, či už za finančnú odmenu alebo nie;
- n) „príslušný orgán“ je príslušný orgán v zmysle článku 2 (6) smernice Rady 90/425/EHS z 26. júna 1990 týkajúcej sa veterinárnych a zootechnických kontrol, ktoré sa vzťahujú na vnútorný obchod spoločenstva s niektorými živými zvieratami a výrobkami, s cieľom uskutočniť vnútorný trh ⁽¹⁾;
- o) „úradný veterinárny lekár“ je veterinárny lekár určený príslušným orgánom členského štátu;
- p) „spracovanie“ je ošetrovanie vysokorizikového materiálu stanovené v článku 3 smernice Rady 90/667/EHS ⁽²⁾, vykonané takým spôsobom, ktorý predchádza riziku rozšírenia vírusu klasického moru ošipáných;
- q) „kuchynské odpady“ sú zvyšky stravy určenej pre ľudskú spotrebu z reštaurácií, jedálenských zariadení alebo kuchýň, vrátane priemyselných kuchýň, a z domácností farmárov alebo osôb, ktoré ošetrojú ošipané;
- r) „markerová očkovacia látka“ je očkovacia látka, ktorá môže vyvolať ochrannú imunitu rozoznateľnú od imunitnej reakcie vyvolanej prirodzenou infekciou divokým typom vírusu prostredníctvom laboratórnych testov vykonaných v súlade s diagnostickou príručkou;
- s) „zabíjanie“ je zabíjanie ošipáných v zmysle článku 2 (6) smernice Rady 93/119/EHS z 22. decembra 1993 o ochrane zvierat v čase zabíjania alebo porážania ⁽³⁾;
- t) „porážanie“ je zabíjanie ošipáných v zmysle článku 2 (7) smernice 93/119/EHS;
- u) „oblasť s vysokou hustotou ošipáných“ je každý geografický región v okruhu 10 km okolo chovu, v ktorom sa nachádzajú ošipané podozrivé z nákazy alebo je známe, že sú infikované vírusom klasického moru ošipáných, kde je hustota ošipáných vyššia ako 800 kusov na km²; predmetný chov musí byť umiestnený buď v oblasti, ako ju definuje článok 2 (2) p) smernice Rady 64/432/EHS ⁽⁴⁾, kde je hustota ošipáných v chovoch vyššia ako 300 kusov na km², alebo vo vzdialenosti menšej ako 20 km² od takého regiónu;
- v) „kontaktný chov“ je chov, kde sa mohol zavliecť klasický mor ošipáných, či už ako výsledok umiestnenia, pohybu osôb, ošipáných alebo vozidiel alebo iným spôsobom.

Článok 3

Oznamovanie klasického moru ošipáných

1. Členské štáty musia zabezpečiť, aby prítomnosť a predpokladaná prítomnosť klasického moru ošipáných boli okamžité a povinne oznamované príslušnému orgánu.
2. Bez toho, aby boli dotknuté existujúce ustanovenia spoločenstva o oznamovaní prepuknutí chorôb zvierat, členské štáty, na ktorých území sa potvrdí klasický mor ošipáných, musia:
 - a) oznámiť chorobu a poskytnúť Komisii a ostatným členským štátom informácie v súlade s prílohou I o:
 - ohniskách klasického moru ošipáných, ktoré sú potvrdené v chovoch,
 - prípadoch klasického moru ošipáných, ktoré sú potvrdené v bitúnku alebo v prepravných prostriedkoch,
 - primárne prípady klasického moru ošipáných, ktoré sú potvrdené medzi diviakmi,
 - výsledky epidemiologického šetrenia vykonaného v súlade s článkom 8;
 - b) poskytnúť informácie Komisii a ostatným členským štátom o ďalších prípadoch potvrdených medzi diviakmi v oblasti výskytu klasického moru ošipáných v súlade s článkom 16 (3) a) a (4).
3. Ustanovenia prílohy I môžu byť doplnené alebo zmenené v súlade s postupom, ktorý uvádza článok 26 (2).

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 224, 18.8.1990, s. 29. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 92/118/EHS (Ú. v. ES L 62, 15.3.1993, s. 49).

⁽²⁾ Smernica Rady 99/667/EHS z 27. novembra 1990, ktorá stanovuje veterinárne pravidlá pre odstraňovanie a spracovanie živočíšneho odpadu, pre jeho uvedenie na trh a pre prevenciu patogénov v krmivách živočíšneho alebo rybacieho pôvodu a ktorá mení a dopĺňa smernicu 90/425/EHS (Ú. v. ES L 363, 27.12.1990, s. 51). Smernica naposledy zmenená a doplnená Aktom o prístupí z roku 1994.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 340, 31.12.1993, s. 21.

⁽⁴⁾ Smernica Rady 64/432/EHS z 26. júna 1964 o zdravotných problémoch zvierat, ktoré postihujú dobytok a ošipané vo vnútornom obchode spoločenstva (Ú. v. ES L 121, 29.7.1964, s. 1977/64). Smernica naposledy zmenená a doplnená rozhodnutím komisie 2001/298/ES (Ú. v. ES L 102, 12.4. 2001, s. 63).

Článok 4

Opatrenia v prípade podozrenia z prítomnosti klasického moru ošipáných medzi ošipánymi a v chove

1. V prípade, že je v chove jedna alebo viacero ošipáných podozrivých z nákazy vírusom klasického moru ošipáných, členské štáty zabezpečia, aby príslušný orgán ihneď zaviedol úradné prostriedky vyšetrovania na potvrdenie alebo vylúčenie prítomnosti tejto choroby v súlade s postupmi stanovenými v diagnostickej príručke.

Pri návšteve chovu úradným veterinárnym lekárom sa musí vykonať kontrola registrácie a identifikačných znakov ošipáných, na ktoré sa vzťahujú články 4 a 5 smernice Rady 92/102/EHS z 27. novembra 1992 o identifikácii a registrácii zvierat⁽¹⁾.

2. Ak je príslušný orgán tej mienky, že nemožno vylúčiť podozrenie z klasického moru ošipáných v chove, nariadi úradný dozor nad chovom a najmä nariadi:

- a) aby sa spočítali všetky ošipané chovu v jednotlivých kategóriách a aby sa zostavil zoznam počtov už chorých alebo uhynutých zvierat alebo tých, ktoré sú pravdepodobne nakazené v každej kategórii; zoznam sa musí aktualizovať, aby sa zohľadnil počet narodených a uhynutých ošipáných počas obdobia podozrenia; informácie o zozname sa poskytnú na požiadanie a budú sa kontrolovať pri každej návšteve;
- b) aby všetky ošipané v chove boli uzavreté vo svojich oddeleniach alebo na inom mieste, kde môžu byť izolované;
- c) žiadne ošipané nesmú vstupovať do chovu alebo ho opúšťať. Príslušný orgán môže v prípade potreby rozšíriť zákaz opúšťania chovu na iné živočíšne druhy a požadovať použitie vhodných opatrení na zničenie hlodavcov alebo hmyzu;
- d) aby žiadny jatočný trup ošipanej neopustil chov bez povolenia vydaného príslušným orgánom;
- e) nijaké mäso, výrobky z ošipáných, semeno, vajíčka alebo embryá ošipáných, ďalej živočíšne krmivo, pomôcky, materiály alebo odpad, ktorý by mohol prenášať klasický mor ošipáných nesmie bez povolenia vydaného príslušným orgánom opustiť chov; mäso, výrobky z ošipáných, semeno, vajíčka alebo embryá ošipáných z chovu sa nesmú dostať na vnútorný trh spoločenstva;
- f) pohyb osôb z chovu alebo do chovu musí byť predmetom písomného povolenia od príslušného orgánu;
- g) pohyb vozidiel z chovu alebo do chovu musí byť predmetom písomného povolenia od príslušného orgánu;

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 355, 5.12.1992, s. 32. Smernica zmenená a doplnená Aktom o prístúpení z roku 1994.

h) pri vchodoch alebo východoch z ustajňovacích priestorov ošipáných a v samom ustajnení musia byť použité vhodné dezinfekčné prostriedky; všetky osoby, ktoré vstupujú alebo odchádzajú z týchto priestorov musia splniť vhodné hygienické opatrenia potrebné na zníženie rizika rozšírenia vírusu klasického moru ošipáných. Ďalej, všetky dopravné prostriedky musia byť starostlivo dezinfikované pred opustením chovu;

i) musí sa vykonať epizootologické šetrenie v súlade s článkom 8.

3. V prípade, že si to vyžiada epizootologická situácia a najmä ak chov, v ktorom sa nachádzajú podozrivé zvieratá, je umiestnený v oblasti s vysokou hustotou ošipáných, príslušný orgán:

- a) môže použiť opatrenia článku 5 (1) v chove v zmysle odseku 2 tohto článku; ak však príslušný orgán usúdi, že sú na to vhodné podmienky, môže obmedziť použitie týchto opatrení iba na kusy podozrivé z infekcie alebo kontaminácie vírusom klasického moru ošipáných a časť chovu, kde boli tieto ošipané ustajnené, držané a kŕmené úplne oddelene od ostatných ošipáných v chove. V každom prípade sa musí odobrať od ošipáných dostatok vzoriek pri ich zabití, aby sa mohla potvrdiť alebo vylúčiť prítomnosť vírusu klasického moru ošipáných v súlade s diagnostickou príručkou;
- b) môže zriadiť dočasné tlmiace pásmo okolo predmetného chovu, na ktorý sa vzťahuje odsek 2; niektoré alebo všetky opatrenia, uvedené v odseku 1 alebo 2 sa uplatnia na chovy ošipáných v tomto pásme.

4. Opatrenia, ktoré stanovuje odsek 2 sa nesmú zrušiť do úradného vylúčenia podozrenia z klasického moru ošipáných.

Článok 5

Opatrenia v prípade potvrdenia prítomnosti klasického moru ošipáných medzi ošipánymi v chove

1. V prípade že sa úradne potvrdí prítomnosť klasického moru ošipáných v chove, členské štáty musia zabezpečiť, aby okrem opatrení stanovených v článku 4 (2) príslušný orgán nariadil:

- a) aby všetky ošipané v chove boli neodkladne zabitú pod úradným dohľadom, aby sa takýmto spôsobom predišlo riziku rozšírenia vírusu klasického moru ošipáných počas dopravy alebo zabíjania;

- b) aby sa odobral dostatočný počet vzoriek v súlade s diagnostickou príručkou od ošipaných pri ich zabití, aby sa mohol stanoviť spôsob zavlečenia vírusu klasického moru ošipaných do chovu a dĺžka času, počas ktorého mohol existovať v chove, kým sa choroba prejavila;
- c) aby sa jatočné telá zvierat, ktoré uhynuli alebo boli zabité, spracovali pod úradným dohľadom;
- d) aby sa mäso ošipaných zabitých v období medzi pravdepodobným zavlečením choroby do chovu a podniknutím úradných opatrení vypátralo, pokiaľ je to možné, a spracovalo pod úradným dohľadom;
- e) aby sa semeno, vajíčka a embryá ošipaných, ktoré sa odobrali v chove počas obdobia medzi pravdepodobným zavlečením choroby do chovu a podniknutými opatreniami, vypátrali a zničili pod úradným dohľadom takým spôsobom, aby sa predišlo riziku rozšírenia vírusu klasického moru ošipaných;
- f) aby všetky látky a odpad, ako je napríklad krmivo, ktoré môžu byť kontaminované, boli podrobené ošetreniu, ktoré zabezpečí zničenie vírusu klasického moru ošipaných; všetky materiály s jednorazovým použitím, ktoré môžu byť kontaminované, najmä tie, ktoré sa používajú pri operáciách zabíjania, musia byť zničené; tieto pravidlá sa musia uplatniť v súlade s inštrukciami úradného veterinárneho lekára;
- g) aby budovy používané na ustajnenie ošipaných, vozidlá používané na ich prepravu alebo na prepravu jatočných tiel, zariadenia, podstielky, hnoj a hnojovice, ktoré môžu byť kontaminované, boli po odstránení ošipaných vyčistené a dezinfikované alebo ošetrené v súlade s článkom 12;
- h) aby v prípade primárneho ohniska choroby bola izolácia vírusu klasického moru ošipaných predmetom laboratorného postupu, stanoveného v diagnostickej príručke na identifikáciu genotypu;
- i) aby sa vykonalo epizootologické šetrenie v súlade s článkom 8.

2. V prípadoch, keď sa potvrdí ohnisko choroby v laboratóriu, zoologickej záhrade, safari parku alebo na ohradenom území, kde sa chovajú ošipané na vedecké účely v súvislosti so zachovaním druhu alebo ochranou vzácných plemien, daný členský štát sa môže rozhodnúť udeliť výnimku z odseku 1 a) a e), ak nie sú ohrozené základné záujmy spoločenstva.

Toto rozhodnutie sa musí bezodkladne oznámiť Komisii.

Komisia musí vo všetkých prípadoch bezodkladne preskúmať situáciu v zainteresovanom členskom štáte a pri najbližšej príležitosti v Stálom veterinárnom výbore. Ak je to potrebné, musia sa prijať opatrenia na zabránenie rozšíreniu choroby

v súlade s postupom stanoveným v článku 27 (2), ktoré môžu zahŕňať núdzové očkovanie v súlade s postupom stanoveným v článku 19.

Článok 6

Opatrenia v prípade potvrdenia prítomnosti klasického moru ošipaných v chovoch pozostávajúcich z rôznych výrobných jednotiek

1. V prípade potvrdenia prítomnosti klasického moru ošipaných v chovoch, ktoré pozostávajú z dvoch alebo viacerých oddelených výrobných jednotiek, môže príslušný orgán za účelom dokončenia výkrmu ošipaných rozhodnúť udeliť výnimku z ustanovení článku 5 (1) a) v súvislosti so zdravými výrobnými jednotkami ošipaných v chove, ktorý je nakazený, ak úradný veterinárny lekár potvrdí, že štruktúra, veľkosť a vzdialenosť medzi týmito výrobnými jednotkami a operáciami v nich vykonávanými sú také, že poskytujú úplne oddelené zaradenia pre ustajnenie, držanie a kŕmenie a vírus sa nemôže šíriť z jednej produkčnej jednotky do druhej.

2. Ak sa použije výnimka, na ktorú sa vzťahuje odsek 1, členský štát musí vypracovať podrobné pravidlá jeho uplatnenia z hľadiska záruk zdravia zvierat, ktoré môže poskytnúť.

3. Členský štát, ktorý využije túto výnimku, musí o tom bezodkladne informovať Komisiu. Komisia musí vo všetkých prípadoch bezodkladne preskúmať situáciu v zainteresovanom členskom štáte a pri najbližšej príležitosti v Stálom veterinárnom výbore. V prípade potreby sa musia prijať opatrenia na zabránenie rozšírenia choroby v súlade s postupom stanoveným v článku 27 (2).

Článok 7

Opatrenia v kontaktných chovoch

1. Chov musí byť označený ako kontaktný, ak úradný veterinárny lekár zistí na základe vykonaného epizootologického šetrenia v zmysle článku 8, že bol zavlečený klasický mor ošipaných, jednak z druhého chovu do chovu, na ktorý sa vzťahuje článok 4 alebo článok 5, alebo z chovu, na ktorý sa vzťahuje článok 4 alebo 5 do iných chovov.

Ustanovenia článku 4 sa musia uplatňovať v takých chovoch dovtedy, kým sa podozrenie z klasického moru ošipaných úradne nevylúči.

2. Príslušný orgán musí uplatniť opatrenia stanovené v článku 5 (1) v kontaktných chovoch, na ktoré sa vzťahuje odsek 1 tohto článku, ak si to vyžaduje epidemiologická situácia.

V súlade s diagnostickou príručkou sa musí odobrať dostatočný počet vzoriek od ošipovaných pri ich zabíjaní, aby sa v týchto chovoch mohla potvrdiť alebo vylúčiť prítomnosť vírusu klasického moru ošipovaných.

3. Hlavné kritériá a rizikové faktory, ktoré sa musia brať do úvahy pri uplatňovaní opatrení stanovených v článku 5 (1) a) v kontaktných chovoch, sú stanovené v prílohe V. Tieto kritériá a rizikové faktory môžu byť neskôr doplnené a pozmenené alebo doplnené tak, aby sa zbral do úvahy rozvoj vedy a praxe v súlade s postupom, ktorý stanovuje článok 26 (2).

Článok 8

Epizootologické šetrenie

Členské štáty musia zabezpečiť, aby sa vykonalo epizootologické šetrenie v súvislosti s podozrivými prípadmi alebo ohniskami na základe dotazníkov pripravených v rámci pohotovostných plánov, na ktoré sa vzťahuje článok 22.

Toto šetrenie sa musí zaoberať aspoň:

- dĺžkou času, počas ktorého mohol vírus klasického moru ošipovaných existovať v chove predtým, ako sa choroba prejavila alebo existovalo podozrenie;
- možným pôvodom klasického moru ošipovaných v chove a identifikáciou iných chovov, v ktorých sa ošipované mohli nakaziť alebo kontaminovať z toho istého zdroja;
- pohybom osôb, vozidiel, ošipovaných, jatočných tiel, semena, mäsa alebo každého materiálu, ktorý mohol prenášať vírus do alebo z predmetného chovu.

Ak výsledky tohto šetrenia naznačia, že klasický mor ošipovaných sa mohol rozšíriť z alebo do chovov umiestnených v iných členských štátoch, Komisia a zainteresované členské štáty musia byť o tom bezodkladne informované.

Článok 9

Zriadenie ochranných a dozorných zón

1. Bezodkladne po potvrdení diagnózy klasického moru ošipovaných medzi ošipovanými v chove musí príslušný orgán zriadiť ochrannú zónu v okruhu aspoň 3 kilometrov okolo ohniska, kde choroba prepukla, ktorá bude súčasťou dozornej zóny v okruhu aspoň 10 kilometrov.

Opatrenia, na ktoré sa vzťahujú články 10 a 11, sa musia použiť v uvedených zónach.

2. Pri zriaďovaní zón musí príslušný orgán vziať do úvahy:

- výsledky epizootologického šetrenia vykonaného v súlade s článkom 8;
- geografickú polohu, najmä prírodné alebo umelé hranice;
- umiestnenie a vzdialenosť medzi chovmi;
- presuny ošipovaných, obchod s nimi a dostupnosť bitúnkov;
- zariadenia a personál, ktorý je k dispozícii na kontrolu každého presunu ošipovaných v rámci zón, najmä ak je potrebné prevážať zabité ošipované z ich chovu.

3. Ak zóna pokrýva územie niekoľkých členských štátov, príslušné orgány zainteresovaných členských štátov musia pri zriaďovaní zóny spolupracovať.

4. Príslušný orgán musí podniknúť všetky potrebné opatrenia vrátane využitia značenia a výstražných nápisov a použitia médií, ako sú tlač a televízia, aby tak zabezpečili, že všetky osoby v ochrannej a dozornej zóne sú riadne informované o platných obmedzeniach v súlade s článkami 10 a 11 a musia podniknúť také opatrenia, aké považujú za vhodné, aby zabezpečili primerané presadzovanie týchto opatrení.

Článok 10

Opatrenia v stanovenej ochrannej zóne

1. Členské štáty musia zabezpečiť používanie nasledujúcich opatrení v ochrannej zóne:

- čo najskôr sa musia sčítať všetky chovy; po zriadení ochrannej zóny navštívi tieto chovy úradný veterinárny lekár, najneskôr do siedmich dní kvôli klinickému vyšetreniu ošipovaných a na skontrolovanie registra a identifikačných značiek ošipovaných, na ktoré sa vzťahujú články 4 a 5 smernice 92/102/EHS;
- presun a preprava ošipovaných po verejných alebo súkromných cestách, v prípade potreby s výnimkou servisných ciest chovov sa zakáže, pokiaľ príslušný orgán nepovolí presuny, na ktoré sa vzťahuje bod f). Tento zákaz sa nemusí vzťahovať na prevoz ošipovaných po ceste alebo po železnici bez vykládky alebo zastavenia. Ďalej, v súlade s postupom stanoveným v článku 27 (2) sa môže udeliť výnimka pre jatočné ošipované, ktoré pochádzajú z územia mimo ochrannej zóny a sú na ceste na bitúnok umiestnený v spomínanej zóne na okamžité zabíjanie;

c) nákladné autá a iné vozidlá a zariadenia, ktoré sa používajú na prepravu ošipáných alebo iného dobytku, či materiálu, ktorý môže byť kontaminovaný (napríklad trupy, krmivo, hnoj, kal, atď.), sa musia očistiť, dezinfikovať a ošetriť čo najskôr po kontaminácii v súlade s ustanoveniami a postupmi stanovenými v článku 12. Zónu nesmie opustiť nijaké nákladné auto alebo vozidlo, ktoré bolo použité na prepravu ošipáných bez toho, aby bolo očistené, dezinfikované, skontrolované a malo povolenie od príslušného orgánu;

d) žiadne iné domáce zvieratá nesmú opúšťať chov alebo naň prichádzať bez povolenia príslušného orgánu;

e) o všetkých mŕtvych alebo chorých ošipáných v chove musí byť okamžite upovedomený príslušný orgán, ktorý má vykonať príslušné vyšetrenia v súlade s postupmi stanovenými v diagnostickej príručke;

f) ošipané nesmú opúšťať chov, v ktorom sú držané aspoň 30 dní po dokončení predbežného čistenia a dezinfekcie nakazených chovov. 30 dní po splnení podmienok stanovených v odseku 3 môže príslušný orgán povoliť presun ošipáných z uvedeného chovu priamo do:

— bitúnku určeného príslušným orgánom, ktorý musí byť prednostne v ochrannej alebo dozornej zóne, na okamžité zabitie,

— spracovateľského závodu alebo na vhodné miesto, kde sú ošipané okamžite zabité a ich jatोčné telá spracované pod úradným dohľadom, alebo

— za výnimočných okolností na iné miesto v rámci ochrannej zóny. Členské štáty, ktoré využijú toto ustanovenie, musia o tom okamžite informovať Komisiu v Stálom veterinárnom výbore;

g) semeno, vajíčka a embryá ošipáných nesmú opustiť chovy umiestnené v ochrannej zóne;

h) každá osoba, ktorá vstupuje alebo odchádza z chovov ošipáných, musí dodržiavať predpísané hygienické opatrenia na zníženie rizika rozšírenia vírusu klasického moru ošipáných.

2. V prípade, že sa zákazy stanovené v odseku 1 dodržiavajú dlhšie ako 30 dní kvôli ďalším ohniskám choroby a v dôsledku toho vzniknú problémy s ochranou zvierat alebo iné problémy súvisiace s chovom ošipáných, pri splnení

podmienok stanovených v odseku 3 môže príslušný orgán po odôvodnenej žiadosti vlastníka povoliť prepravu ošipáných z chovu v ochrannej zóne do:

a) kompetentným orgánom určeného bitúnku, prednostne v ochrannej alebo dozornej zóne, s cieľom okamžitého zabitia;

b) spracovateľského závodu alebo na vhodné miesto, kde sú ošipané okamžite zabité a ich jatोčné telá spracované pod úradným dohľadom;

c) za výnimočných okolností na iné miesto v rámci ochrannej zóny. Členské štáty, ktoré využijú toto ustanovenie, musia o tom bezodkladne informovať Komisiu v Stálom veterinárnom výbore.

3. V prípade odvolania sa na tento odsek, môže príslušný orgán povoliť odvoz ošipáných z predmetného chovu ak:

a) úradný veterinár vykonal klinické vyšetrenie ošipáných v chove a najmä tých, ktoré majú byť premiestnené, ktoré pozostáva aj z merania telesnej teploty zvierat, kontroly registra a identifikačných známkov ošipáných, na ktoré sa vzťahujú články 4 a 5 smernice 92/102/EHS;

b) uvedené kontroly a vyšetrenia ukázali, že neexistujú dôkazy o klasickom more ošipáných a ustanovenia smernice 92/102/EHS boli dodržané;

c) ošipané sú prepravované vo vozidlách zapečatených príslušným orgánom;

d) vozidlá a zariadenie, ktoré boli použité na prepravu ošipáných sa okamžite očistia a dezinfikujú po preprave v súlade s ustanoveniami článku 12;

e) ak majú byť ošipané zabité alebo porážané, odoberie sa im dostatočný počet vzoriek v súlade s diagnostickou príručkou na potvrdenie alebo vylúčenie prítomnosti vírusu klasického moru ošipáných v týchto chovoch;

f) ak majú byť ošipané prepravované na bitúnok:

— príslušný orgán zodpovedný za bitúnok musí byť informovaný o úmysle zaslať ošipané do tohto bitúnku a musí oznámiť príchod zásielky príslušnému orgánu,

— pri príchode na bitúnok sa tieto ošipané musia držať a porážať oddelene od ostatných ošipáných,

— počas ante a post-mortem vyšetrenia vykonaného v určenom bitúnku, musí príslušný orgán brať do úvahy všetky príznaky súvisiace s prítomnosťou klasického moru ošipáných,

— čerstvé mäso od týchto ošípaných musí byť buď spracované, alebo označené osobitnou pečiatkou, na ktorú sa vzťahuje článok 5a smernice Rady 72/461/EHS ⁽¹⁾, a neskôr ošetrované v súlade s pravidlami stanovenými v článku 4 (1) smernice Rady 80/215/EHS ⁽²⁾. To sa vykoná v zariadení určenom príslušným orgánom. Mäso musí byť zaslané do uvedeného zariadenia za podmienky, že zásielka bude pred odchodom zapečatená a zostane zapečatená počas celej prepravy.

4. Uplatňovanie opatrení v ochrannom pásme musí pokračovať aspoň:

- a) do vyčistenia a dezinfekcie nakazeného chovu;
- b) kým sa ošípané vo všetkých chovoch podrobia klinickému a laboratórnemu vyšetreniu v súlade s diagnostickou príručkou, aby sa zistila možná prítomnosť vírusu klasického moru ošípaných.

Vyšetrenie stanovené v bode b) sa nesmie konať skôr, ako uplynú 30 dní od ukončenia predbežného vyčistenia a dezinfekcie v nakazených chovoch.

Článok 11

Opatrenia v zriadenej dozornej zóne

1. Členské štáty musia zabezpečiť, aby sa v dozornej zóne používali tieto opatrenia:

- a) musia sa sčítat' zvieratá vo všetkých chovoch;
- b) presun a preprava ošípaných po verejných alebo súkromných cestách v prípade potreby s výnimkou servisných ciest chovov sa zakáže, pokiaľ to nepovolí príslušný orgán. Tento zákaz sa nemusí vzťahovať na presun ošípaných po ceste alebo po železnici bez vykládky alebo zastavenia a na porážanie ošípaných, ktoré prichádzajú z miesta mimo dozornej zóny a sú na ceste do bitúnku umiestneného v uvedenej zóne na okamžité zabitie;
- c) nákladné autá a iné vozidlá a zariadenia, ktoré sa používajú na presun ošípaných alebo iného dobytku či materiálu, ktoré môžu byť kontaminované (napríklad trupy, krmivo, hnoj, hnojovica atď.), sa musia očistiť, dezinfikovať a ošetriť čo najskôr po kontaminácii v súlade s ustanoveniami a postupmi stanovenými v článku 12. Zónu nesmie opustiť nijaké nákladné auto alebo vozidlo, ktoré bolo použité na prepravu ošípaných bez toho, aby bolo očistené, dezinfikované, skontrolované a malo povolenie od príslušného orgánu;

⁽¹⁾ Smernica Rady 72/461/EHS z 12. decembra 1972 o zdravotných problémoch, ktoré postihujú vnútorný obchod spoločenstva s čerstvým mäsom (Ú. v. ES L 302, 31.12.1972, s. 24). Smernica naposledy zmenená a doplnená Aktom o pristúpení z roku 1994.

⁽²⁾ Smernica Rady 81/215/EHS z 22. januára 1980 o zdravotných problémoch zvierat, ktoré postihujú vnútorný obchod spoločenstva s mäsovými výrobkami (Ú. v. ES L 47, 21.2.1980, s. 4). Smernica naposledy zmenená a doplnená Aktom o pristúpení z roku 1994.

d) žiadne iné domáce zvieratá nesmú opúšťať ani prichádzať na chov počas prvých siedmich dní po zriadení zóny bez povolenia príslušného orgánu;

e) o všetkých mŕtvych alebo chorých ošípaných v chove musí byť okamžite upovedomený príslušný orgán, ktorý musí vykonať príslušné vyšetrenia v súlade s postupmi stanovenými v diagnostickej príručke;

f) ošípané nesmú opúšťať chov, v ktorom sú držané aspoň 21 dní po dokončení predbežného čistenia a dezinfekcie nakazených chovov. 21 dní od splnenia podmienok stanovených v článku 10 (3) môže príslušný orgán povoliť presun ošípaných z uvedeného chovu priamo do:

- bitúnku určeného príslušným orgánom, ktorý musí byť prednostne v ochrannej alebo dozornej zóne, na okamžité zabitie,
- spracovateľského závodu alebo na vhodné miesto, kde sú ošípané okamžite zabitú a ich jatočné telá spracované pod úradným dohľadom, alebo
- za výnimočných okolností na iné miesto v rámci ochrannej zóny. Členské štáty, ktoré využijú toto ustanovenie, musia o tom bezodkladne informovať Komisiu v Stálom veterinárnom výbore.

Ak sa však majú ošípané prepraviť na bitúnok na žiadosť členského štátu s náležitým opodstatnením a v súlade s postupom stanoveným v článku 27 (2), môžu byť povolené výnimky z ustanovení stanovených v článku 10 (3) e) a f) štvrtá zarážka, najmä v súvislosti so značením mäsa týchto ošípaných a jeho následným použitím a určením ošetrovaných produktov;

g) semeno, vajčka a embryá ošípaných nesmú opustiť chovy umiestnené v dozornom pásme;

h) každá osoba, ktorá vstupuje alebo odchádza z chovov ošípaných, musí dodržiavať predpísané hygienické opatrenia, aby sa tak znížilo riziko rozšírenia vírusu klasického moru ošípaných.

2. V prípade, že sa zákazy stanovené v odseku 1 dodržiavajú dlhšie ako 30 dní kvôli ďalším ohniskám choroby a v dôsledku toho vzniknú problémy s ochranou zvierat alebo iné problémy súvisiace s chovom ošípaných, pri splnení podmienok stanovených v článku 10 (3), môže príslušný orgán po odôvodnenej žiadosti vlastníka povoliť priamu prepravu ošípaných z chovu v dozornej zóne do:

- a) kompetentným orgánom určeného bitútku prednostne v ochrannom alebo dozornom pásme s cieľom okamžitého zabitia;
- b) spracovateľského závodu alebo na vhodné miesto, kde sú ošípané okamžite zabité a ich trupy spracované pod úradným dohľadom;
- c) za výnimočných okolností na iné miesto v rámci ochrannej alebo dozornej zóny. Členské štáty, ktoré využijú toto ustanovenie musia o tom bezodkladne informovať Komisiu v Stálom veterinárnom výbore.

3. Uplatňovanie opatrení v dozornej zóne musí pokračovať aspoň:

- a) do vyčistenia a dezinfekcie nakazeného chovu;
- b) kým sa ošípané vo všetkých chovoch podrobia klinickému a laboratórnemu vyšetreniu v súlade s diagnostickou príručkou, aby sa zistila možná prítomnosť vírusu klasického moru ošípaných.

Vyšetrenie stanovené v bode b) sa nesmie konať pred uplynutím 20 dní po ukončení predbežného vyčistenia a dezinfekcie v nakazených chovoch.

Článok 12

Čistenie a dezinfekcia

1. Členské štáty musia zabezpečiť, aby:
 - a) používané dezinfekčné látky a ich koncentráty boli schválené príslušným orgánom;
 - b) čistenie a dezinfekcia sa vykonávajú pod úradným dohľadom v súlade s:
 - inštrukciami, ktoré poskytne úradný veterinárny lekár a
 - zásadami a postupmi čistenia a dezinfekcie stanovenými v prílohe II.
2. Zásady a postupy čistenia a dezinfekcie stanovené v prílohe II sa môžu neskôr zmeniť a doplniť tak, aby zohľadnili vedecký rozvoj a skúsenosti v súlade s postupom, na ktorý sa vzťahuje článok 26 (2).

Článok 13

Repopulácia chovov ošípaných po ohniskách choroby

1. Opätovné naskladnenie ošípaných, na ktoré sa vzťahuje článok 5, sa môže vykonať minimálne 30 dní po vyčistení a dezinfekcii v súlade s článkom 12.

2. Pri opätovnom naskladnení ošípaných musí sa zohľadniť typ praxe v danom chove a musia sa dodržať tieto postupy:

- a) pokiaľ ide o chovy s voľným ustajnením, opätovné naskladnenie ošípaných sa môže začať naskladnením tzv. testujúcich ošípaných, u ktorých sa pri kontrole nenašli protilátky proti vírusu klasického moru ošípaných, alebo ktoré pochádzajú z chovov, ktoré neboli podrobené nijakým obmedzeniam súvisiacim s klasickým morom ošípaných. Testujúce ošípané sa musia naskladniť v súlade s požiadavkami príslušného orgánu do všetkých infikovaných chovov a po 40 dňoch od naskladnenia sa musia testovať na prítomnosť protilátok v súlade s diagnostickou príručkou.

Ak si žiadna z ošípaných nevyvinie protilátky proti klasickému moru ošípaných, môže sa naskladniť celá populácia. Pred obdržaním negatívnych výsledkov serologického vyšetrenia nesmie žiadna ošípaná opustiť chov;

- b) v súvislosti s ostatnými formami chovu sa musí opätovné naskladnenie ošípaných vykonať buď v súlade s opatreniami stanovenými v bode a) alebo sa musia zakladať na úplnej repopulácii ak:

- všetky ošípané prídu v období 20 dní a budú pochádzať z chovov, ktoré neboli podrobené nijakým obmedzeniam súvisiacim s klasickým morom ošípaných,
- ošípané v repopulačnom stáde sa musia podrobiť serologickému vyšetreniu v súlade s diagnostickou príručkou. Vzorky na vyšetrenia sa môžu odobrať najskôr 40 dní po príchode poslednej ošípanej,
- Pred obdržaním negatívnych serologických výsledkov nesmie žiadna ošípaná opustiť chov.

3. Ak však od ukončenia čistenia a dezinfekcie uplynulo viac ako šesť mesiacov, kompetentná osoba môže povoliť výnimku z daných ustanovení v danom odseku 2, berúc do úvahy epidemiologickú situáciu.

Článok 14

Opatrenia v prípade podozrenia a potvrdenia prítomnosti klasického moru ošípaných medzi ošípanými na bitútku alebo v prepravných prostriedkoch

1. Ak vznikne podozrenie z prítomnosti klasického moru ošípaných na bitútku alebo v prepravných prostriedkoch, musia členské štáty zabezpečiť, aby príslušný orgán bezodkladne začal šetrenie, ktoré potvrdí alebo vylúči prítomnosť tejto choroby v súlade s postupmi stanovenými v diagnostickej príručke.

2. Ak sa zistí prípad klasického moru ošipáných na bitúnku alebo v prepravných prostriedkoch, príslušný orgán zabezpečí, aby:

- a) boli všetky vnímavé zvieratá na bitúnku alebo v prepravných prostriedkoch neodkladne zabit;
- b) sa jatočné telá a odpad zvierat podozrivých z kontaminácie alebo nakazenia spracovali pod úradným dohľadom;
- c) sa vykonalo čistenie a dezinfekcia pod dohľadom úradného veterinárneho lekára v súlade s článkom 12;
- d) sa vykonalo epizootologické šetrenie *mutatis mutandis* tak, ako to stanovuje článok 8;
- e) sa izolát klasického moru ošipáných podrobil laboratornému postupu stanovenému v diagnostickej príručke na identifikáciu genotypu vírusu;
- f) sa použili opatrenia stanovené v článku 7 v chovoch, z ktorých pochádzajú nakazené ošipané alebo jatočné telá a v iných kontaktných chovoch. Ak si epizootologické šetrenie nevyžiada iné opatrenia, použijú sa v chove pôvodu nakazených ošipáných alebo jatočných tiel opatrenia stanovené v článku 5 (1);
- g) sa žiadne ošipané nedovážali na bitúnok a neprepravovali aspoň do 24 hodín po dokončení čistenia a dezinfekcie vykonaných v súlade s článkom 12.

Článok 15

Opatrenia v prípade podozrenia a potvrdenia prítomnosti klasického moru ošipáných medzi diviakmi

1. Ak príslušný orgán členského štátu obdrží informácie, že existuje podozrenie z nakazenia diviakov, musí ihneď podniknúť všetky opatrenia na potvrdenie alebo vylúčenie prítomnosti choroby tak, že bude informovať všetkých majiteľov ošipáných a poľovníkov a vyšetrí všetkých diviakov, ktorí boli zastrelení alebo nájdení uhynutí, súčasťou toho bude aj laboratórne vyšetrenie.

2. Ihneď, ako sa potvrdí primárny prípad klasického moru ošipáných medzi diviakmi, príslušný orgán členského štátu, s cieľom zamedziť šíreniu choroby okamžite:

- a) zriadi skupinu odborníkov, ktorá bude pozostávať z veterinárnych lekárov, poľovníkov, zoológov a epizootológov. Skupina odborníkov bude príslušnému orgánu pomáhať pri:
 - štúdiu epizootologickej situácie a určení nakazenej oblasti v súlade s ustanoveniami stanovenými v článku 16 (3) b),

- prijímaní vhodných opatrení, ktoré sa použijú v nakazenej oblasti okrem tých, ktoré stanovujú body b) a c); súčasťou týchto opatrení môže byť pozastavenie lovu a zákaz kŕmenia diviakov,

- príprave ozdravovacieho plánu, ktorý sa predloží Komisii v súlade s článkom 16,

- vykonávaní auditov na overenie účinnosti opatrení prijatých na likvidáciu klasického moru ošipáných v nakazenej oblasti;

b) podriadi chovy ošipáných v stanovenej nakazenej oblasti úradnému dozoru a zvlášť nariadi, aby:

- sa vykonalo úradné sčítanie všetkých kategórií ošipáných vo všetkých chovoch; sčítanie musí vlastníci aktualizovať. Informácie o sčítaní sa musia poskytnúť na požiadanie a môžu sa overovať pri každej inšpekcii. Avšak v súvislosti s chovmi ošipáných vo voľnom ustajnení možno prvé sčítanie vykonať formou odhadu,

- boli všetky ošipané v chove držané v ošipárni alebo na inom mieste, kde ich je možné izolovať od diviakov. Diviaky nesmú mať prístup k žiadnemu materiálu, s ktorým by neskôr mohli prísť ošipané v chove do kontaktu,

- žiadne ošipané nevstupovali alebo neodchádzali z chovu bez povolenia príslušného orgánu, ktorý zohľadní epizootologickú situáciu,

- sa použili vhodné dezinfekčné prostriedky pri vchodoch a pri východoch z budov, v ktorých sa ustajňujú ošipané a z farmy,

- všetky osoby prichádzajúce do kontaktu s diviakmi dodržiavali hygienické opatrenia s cieľom znížiť riziko rozšírenia klasického moru ošipáných, pričom súčasťou opatrení môže byť dočasný zákaz vstupu osobám, ktoré prišli do kontaktu so diviakmi,

- sa všetky uhynuté alebo choré ošipané s príznakmi klasického moru ošipáných v chove otestovali na klasický mor ošipáných,

- sa nepriniesla žiadna časť diviaka zastreleného alebo nájdeného uhynutého, ani materiál alebo zariadenie, ktoré by mohlo byť kontaminované vírusom klasického moru ošipáných do chovu ošipáných,

- sa nepremiestňovali ošipané, ich semeno, embryá alebo vajčka z nakazenej oblasti v rámci vnútorného obchodu spoločnosti;

- c) zariadi, aby úradný veterinárny lekár vyšetřil všetky diviaky zastrelené alebo nájdené uhynuté v stanovenej nakazenej oblasti na klasický mor ošípaných v súlade s diagnostickou príručkou. Jatočné telá všetkých zvierat, ktoré sú pozitívne, sa musia spracovať pod úradným dohľadom. V prípade, že výsledky testu na klasický mor ošípaných sú negatívne, musia členské štáty použiť opatrenia stanovené v článku 11 (2) smernice Rady 92/45/EHS⁽¹⁾. Časti, ktoré nie sú určené na ľudskú spotrebu, musia byť spracované pod úradným dozomom;
- d) zabezpečiť, aby bol izolát vírusu klasického moru ošípaných podrobený laboratórnym postupom stanoveným v diagnostickej príručke na identifikáciu genotypu.

3. Ak sa prípad klasického moru ošípaných vyskytol medzi diviakmi v oblasti členského štátu, ktorá je v blízkosti územia iného členského štátu, predmetný členský štát musí spolupracovať pri zavádzaní protipatrení.

Článok 16

Plány ozdravenia od klasického moru ošípaných v populácii diviakov

1. Bez toho, aby boli dotknuté opatrenia stanovené v článku 15, členské štáty predložia Komisii písomný plán opatrení podniknutých na ozdravenie od choroby v oblasti definovanej ako nakazenej a opatrení uplatnených v chovoch v tejto oblasti do 90 dní od potvrdenia primárneho prípadu klasického moru ošípaných.

Komisia preskúma plán, aby zistila, či bude možné dosiahnuť očakávaný cieľ. Plán, v prípade potreby aj jeho zmeny a doplnky, bude schválený v súlade s ustanoveniami článku 27 (2).

Plán môže byť neskôr doplnený alebo pozmenený tak, aby zohľadnil vývoj situácie.

Ak sa tieto zmeny a doplnky týkajú novej definície nakazenej oblasti, členský štát musí zabezpečiť, aby boli Komisia a ostatné členské štáty o týchto zmenách a doplnkoch neodkladne informované.

Ak sa zmeny a doplnky týkajú ostatných ustanovení plánu, členské štáty musia predložiť zmenený plán Komisii na preskúmanie a schválenie v súlade s postupom stanoveným v článku 27 (2).

2. Schválené opatrenia plánu, na ktoré sa vzťahuje odsek 1, nahradia počiatočné opatrenia stanovené v článku 15 v deň, ktorý sa určí pri schválení plánu.

⁽¹⁾ Smernica Rady 92/45/EHS zo 16. júna 1992 o zdravotných problémoch u ľudí a zvierat v súvislosti so zabíjaním zveriny a uvádzaním mäsa zveriny na trh (Ú. v. ES L 268, 14.9.1992, s. 35). Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 97/79/ES (Ú. v. ES L 24, 30.1.1998, s. 31).

3. Plán uvedený v odseku 1 musí obsahovať informácie o:
- a) výsledkoch epidemiologických vyšetrení a kontrol v súlade s článkom 15 a o geografickom rozšírení choroby;
 - b) nakazenej oblasti v rámci územia zainteresovaného členského štátu. Pri určovaní nakazenej oblasti musí príslušný orgán zohľadniť:
 - výsledky epizootologického vyšetrenia a kontrol a geografického rozšírenia choroby,
 - populáciu diviakov v oblasti,
 - existenciu väčších prirodzených alebo umelých prekážok v pohybe diviakov;
 - c) organizácii úzkej spolupráce medzi biológmi, poľovníkmi, poľovníckymi organizáciami, ochranou zveriny a veterinárnou službou (zdravie zvierat a hygiena potravín);
 - d) intenzívnejšej informačnej kampani, ktorá má zvýšiť informovanosť poľovníkov o opatreniach, ktoré majú podniknúť v rámci ozdravovacieho plánu;
 - e) špecifickom úsilí, ktoré musí byť vyvinuté na určenie počtu a umiestnenia metapopulácie diviakov v nakazenej oblasti a okolo nej;
 - f) približnom počte metapopulácie diviakov a ich veľkosti v nakazenej oblasti a okolo nej;
 - g) špecifickom úsilí podniknutom na určenie rozsahu nákazy medzi populáciou diviakov vyšetrením diviakov zastrelených alebo nájdených uhynutých kusov a laboratórnymi testmi, ktorých súčasťou sú epizootologické vyšetrenia rozdelené podľa veku;
 - h) opatreniach podniknutých na obmedzenie rozšírenia choroby vyplývajúceho z pohybu diviakov alebo kontaktu medzi metapopuláciou diviakov; tieto opatrenia môžu zahŕňať aj zákaz lovu;
 - i) opatreniach prijatých na zníženie vnímavej populácie diviakov, najmä cicíakov;
 - j) požiadavkách, ktoré musia byť splnené zo strany poľovníkov aby sa predišlo rozšíreniu choroby;
 - k) metóde odstránenia zastrelených alebo nájdených uhynutých diviakov, ktorá musí byť založená na:
 - spracovaní pod úradným dohľadom,
 - inšpekcii úradného veterinárneho lekára a laboratórnych textov v súlade s ustanoveniami diagnostickej príručky. Jatočné telá zvierat, ktoré boli pozitívne, sa musia spracovať pod úradným dohľadom. V prípade, že výsledky tohto testu na klasický mor ošípaných sú negatívne, musia členské štáty použiť opatrenia stanovené v článku 11 (2) smernice Rady 92/45/EHS. Časti, ktoré nie sú určené na ľudskú spotrebu, musia byť spracované pod úradným dozomom;

l) epizootologické šetrenie, ktoré sa vykoná v súvislosti s každým diviakom zastreleným alebo nájdeným uhynutým. Súčasťou tohto šetrenia musí byť dotazník obsahujúci informácie o:

- geografickej oblasti, kde sa našlo uhynuté zviera, alebo bolo zastrelené,
 - dátum, kde sa našlo uhynuté zviera, alebo bolo zastrelené,
 - osobe, ktorá našla uhynuté zviera, alebo ho zastrelila,
 - veku a pohlaví ošipanej,
 - symptómoch, ktoré vykazovala v prípade jej zastrelenia,
 - stave jatočného tela v prípade nájdenia uhynutého zvierťa,
 - laboratórnych zistení;
- m) dozorných programoch a preventívnych opatreniach, ktoré možno uplatniť na chovy nachádzajúce sa v definovanej nakazenej oblasti a v prípade potreby v jej okolí, vrátane presunov a pohybu zvierat v rámci oblasti, z nej a do nej; súčasťou týchto opatrení musí byť aspoň zákaz presunov ošipaných, ich semena, embryá alebo vajčiek z nakazenej oblasti na účely obchodu v rámci spoločenstva;
- n) iných kritériách, ktoré sa majú uplatniť pri zrušení opatrení podniknutých na ozdravenie od choroby v určenej oblasti a opatrenia uplatnené na chovy v tejto oblasti;
- o) orgány poverenom dozorom a koordináciou oddelení, ktoré majú na starosti implementáciu plánu;
- p) systémy stanovenom na to, aby expertná skupina zostavená v súlade s článkom 15 (2) a) mohla pravidelne kontrolovať výsledky plánu ozdravenia;
- q) opatreniach prijatých na monitorovanie choroby, ktoré sa musia dodržiavať po uplynutí 12 mesiacov, odkedy bol naposledy potvrdený prípad klasického moru ošipaných medzi diviakmi v určenej nakazenej oblasti; tieto monitorovacie opatrenia musia zostať v platnosti aspoň 12 mesiacov a ich súčasťou musia byť opatrenia prijaté v súlade s bodmi g), k) a l).

4. Správa týkajúca sa epizootologickej situácie v určenej oblasti a výsledky ozdravovacieho plánu sa musia dodávať Komisii a ostatným členským štátom každých 6 mesiacov.

Podrobnejšie pravidlá týkajúce sa informácií, ktoré v tejto súvislosti musia členské štáty poskytovať, môžu byť prijaté v súlade s postupmi stanovenými v článku 26 (2).

Článok 17

Diagnostické postupy a požiadavky bio-bezpečnosti

1. Členské štáty musia zabezpečiť, aby:
 - a) sa diagnostické postupy, odber vzoriek a laboratórne testy na zistenie prítomnosti klasického moru ošipaných vykonávali v súlade s diagnostickou príručkou;
 - b) národné laboratórium zodpovedalo za koordinačné normy a metódy diagnostiky v každom členskom štáte v súlade s ustanoveniami prílohy III.
2. Národné laboratóriá uvedené v odseku 1 b) musia byť v kontakte s referenčným laboratóriom spoločenstva tak, ako to uvádza príloha IV. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia rozhodnutia 90/424/EHS, najmä jeho článku 28, právomoci a povinnosti laboratória musia byť také, ako stanovuje uvedená príloha.
3. S cieľom zabezpečiť jednotné postupy pri diagnostike klasického moru ošipaných musí byť do dvoch mesiacov odo dňa, keď táto smernica nadobudne účinnosť a v súlade s postupom stanoveným v článku 26 (2), schválená diagnostická príručka, ktorá určí aspoň:
 - a) minimálne požiadavky bio-bezpečnosti a kvalitatívne normy, ktoré sa musia dodržiavať v diagnostických laboratóriách pre klasický mor ošipaných a pri preprave vzoriek;
 - b) kritériá a požiadavky, ktoré sa majú dodržiavať pri klinických a post-mortem vyšetreniach na potvrdenie alebo vylúčenie prítomnosti klasického moru ošipaných;
 - c) kritériá a postupy, ktoré sa majú dodržiavať pri odbere vzoriek od živých ošipaných alebo z ich jatočných tiel na potvrdenie alebo vylúčenie prítomnosti klasického moru ošipaných laboratórnymi vyšetreniami vrátane metódy odberu vzoriek pre sérologický alebo virologický skríning, vykonaný v rámci použitia opatrení, ktoré stanovuje táto smernica;
 - d) laboratórne testy, ktoré majú byť využité na diagnostiku klasického moru ošipaných, vrátane:
 - testov na diferenciálnu diagnostiku medzi klasickým morom ošipaných a inými vírusmi moru,
 - v prípade potreby a možnosti testy na rozlíšenie protilátok vyvolaných markerovou očkovacou látkou od tých, ktoré sú vyvolané divokým typom vírusu klasického moru ošipaných,
 - kritériá hodnotenia výsledkov laboratórnych testov;

e) laboratórne techniky pre genotypizáciu izolátov klasického moru ošipáných.

4. Aby sa zaručili primerané podmienky bio-bezpečnosti na ochranu zdravia zvierat, vírusom klasického moru ošipáných, jeho genómami, antigénmi a očkovacími látkami na výskum, diagnózu a výrobu sa smie manipulovať alebo ich používať len v miestach, zariadeniach alebo laboratóriách schválených príslušným orgánom.

Zoznam schválených miest, zariadení alebo laboratórií sa musí doručiť Komisii najneskôr do 1. mája 2003 a potom sa musí aktualizovať.

5. Ustanovenia príloh III a IV a diagnostická príručka sa môžu doplniť alebo zmeniť v súlade s postupom stanoveným v článku 26 (2).

Článok 18

Používanie, výroba a predaj očkovacích látok proti klasickému moru ošipáných

1. Členské štáty musia zabezpečiť, aby:

- a) sa zakázalo používanie očkovacích látok proti klasickému moru ošipáných;
- b) manipulácia, výroba, skladovanie, dodávanie, distribúcia a predaj očkovacích látok proti klasickému moru ošipáných sa má vykonávať pod úradným dohľadom.

2. V prípade potreby sa môžu prijať pravidlá pre výrobu, balenie, distribúciu a skladovanie zásob očkovacích látok proti klasickému moru ošipáných v spoločenstve v súlade s postupom stanoveným v článku 26 (2).

Článok 19

Núdzové očkovanie v chovoch ošipáných

1. Bez ohľadu na článok 18 (1) a), keď bol potvrdený klasický mor ošipáných v chovoch ošipáných a epizootologické údaje, ktoré sú k dispozícii naznačujú, že hrozí jeho rozšírenie, môže sa prikročiť k núdzovému očkovaniu v chovoch ošipáných pri dodržaní postupov a ustanovení odsekov 2 až 9 tohto článku.

2. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 5 (2), hlavné kritériá a rizikové faktory, ktoré sa musia zohľadniť pri uplatňovaní núdzového očkovania, sa môžu neskôr zmeniť alebo doplniť tak, aby sa vzal do úvahy vedecký pokrok a skúsenosti v súlade s postupom stanoveným v článku 26 (2).

3. V prípade, že členský štát má v úmysle prikročiť k očkovaniu, musí dodať Komisii plán núdzového očkovania, ktorý musí obsahovať aspoň informácie o:

- a) situácii choroby, v dôsledku ktorej sa žiada núdzové očkovanie;
- b) rozsahu geografickej oblasti, v ktorej sa má vykonať núdzové očkovanie a počet chovov ošipáných v tejto oblasti;
- c) kategóriách ošipáných a približný počet zvierat, ktoré majú byť očkované;
- d) očkovacej látky, ktorá sa má použiť;
- e) trvaní očkovacej kampane;
- f) identifikácii a registrácii očkovaných zvierat;
- g) opatreniach týkajúcich sa pohybu ošipáných a produktov z nich;
- h) kritériách, ktoré budú zvažované pri rozhodovaní, či očkovanie alebo opatrenia stanovené v článku 7 (2) sa použijú v kontaktných chovoch;
- i) iných záležitostiach súvisiacich s núdzovou situáciou, vrátane klinických a laboratórnych vyšetrení, ktoré sa majú urobiť na vzorkách odobratých v očkovaných chovoch a v iných chovoch nachádzajúcich sa v oblasti očkovania, najmä ak sa má použiť markerová očkovacia látka.

Komisia musí bezodkladne preskúmať plán v spolupráci so zainteresovaným členským štátom. V súlade s postupom stanoveným v článku 27 (2) sa môže plán núdzového očkovania schváliť alebo sa pred jeho schválením môže požiadať o zmeny a doplnky.

V súlade s postupom stanoveným v článku 27 (2) môže byť plán núdzového očkovania neskôr zmenený a doplnený tak, aby zohľadnil vývoj situácie.

4. Bez toho, aby boli dotknuté články 10 a 11, každý členský štát, ktorý vykonáva núdzové očkovanie, musí zabezpečiť, aby počas očkovania:

- a) neopustili očkovaciu oblasť žiadne živé ošipané, s výnimkou prepravy na bitúnok určený príslušným orgánom a nachádzajúci sa v očkovacej oblasti alebo v blízkosti tejto oblasti na okamžitú porážku alebo do závodu alebo na vhodné miesto, kde budú okamžite zabité a ich jatčné telá spracované pod úradným dohľadom;
- b) sa všetko čerstvé mäso ošipáných očkovaných počas núdzového očkovania buď spracovalo, alebo označilo a ošetrilo v súlade s ustanoveniami článku 10 (3) f) štvrtá zarážka;

c) semeno, vajíčka a embryá odobraté 30 dní pred očkovaním ošipáných, ktoré majú byť zaočkované, sa musia vypátrať a zničiť pod úradným dohľadom.

5. Ustanovenia odseku 4 sa musia uplatňovať aspoň 6 mesiacov po ukončení očkovania v predmetnej oblasti.

6. V súlade s postupom stanoveným v článku 27 (2) a pred koncom šesťmesačného obdobia stanoveného v odseku 5 sa podniknú opatrenia, ktoré zakazujú:

- a) séropozitívnym ošipánym opustiť chov, ak nejde o okamžité zabitie;
- b) odber semena, embryí alebo vajčiek od séropozitívnych ošipáných;
- c) ciciakom od séropozitívnych prasníc opustiť chov, ak nejde o prepravu do:
 - bitútku na okamžité zabitie,
 - chovu určeného príslušným orgánom, z ktorého majú byť okamžite poslané na bitúnok,
 - chovu po získaní negatívnych výsledkov sérologického testu na protilátky proti klasickému moru ošipáných.

7. Odchyľne od odseku 3 môže členský štát rozhodnúť o pristúpení na núdzové očkovanie, ak tým neohrozí záujmy spoločenstva a ak splní nasledujúce podmienky:

- a) musí vypracovať plán núdzového očkovania v súlade s článkom 22. Musí predložiť Komisii konkrétny plán a rozhodnutie pristúpiť k núdzovému očkovaniu pred začatím očkovania;
- b) okrem informácií, ktoré stanovuje odsek 3, musí plán nariaďovať, aby boli všetky ošipané v chove, kde sa má použiť očkovacia látka, zabité alebo porázané čo najrýchlejšie po dokončení očkovania v súlade s odsekom 4 a) a čerstvé mäso týchto ošipáných musí byť buď spracované alebo označené a ošetrené v súlade s ustanoveniami článku 10 (3) f), štvrtá zarážka.

Ak sa prijme toto rozhodnutie, Stály veterinárny výbor bezodkladne preskúma plán očkovania. V súlade s postupom, na ktorý sa vzťahuje článok 27 (2), môže byť tento plán schválený alebo sa pred jeho schválením môže požiadať o zmeny a doplnky.

8. Bez ohľadu na ustanovenia odsekov 5 a 6 opatrenia stanovené v odseku 4 sa nemusia dodržiavať, ak:

- a) všetky ošipané v chovoch, kde sa použila očkovacia látka, boli zabité alebo porazené v súlade s odsekom 4 a) a čerstvé mäso z týchto ošipáných bolo buď spracované, alebo označené a ošetrené v súlade s článkom 10 (3) f) štvrtá zarážka;

- b) všetky chovy, kde sa chovali očkované ošipané, sa očistili a dezinfikovali v súlade s článkom 12.

V prípade, že sa nemusia splniť opatrenia odseku 4, musia členské štáty tiež zabezpečiť, aby:

- a) nedošlo k opätovnému naskladneniu ošipáných do chovov aspoň 10 dní po ukončení čistenia a dezinfekcie a dovedy, kým nebudú všetky ošipané v chovoch, kde sa očkovalo, porazené alebo zabité;
- b) po opätovnom naskladnení sa musia ošipané vo všetkých chovoch v očkovacej oblasti podrobiť klinickému a laboratórnemu vyšetreniu, ako to stanovuje diagnostická príručka, s cieľom zistiť možnú prítomnosť vírusu klasického moru ošipáných. V prípade opätovne naskladnených ošipáných do chovov, v ktorých sa použila očkovacia látka, sa musia tieto vyšetrenia robiť až po uplynutí minimálne 40 dní od naskladnenia a počas tohto obdobia sa nesmú ošipané premiestňovať z chovu.

9. V tých prípadoch, keď sa použila markerová očkovacia látka, možno povoliť výnimky z ustanovení odsekov 4, 5, a 6 v súlade s postupom stanoveným v článku 27 (2) v súvislosti s označovaním mäsa očkovaných ošipáných a jeho ďalším použitím a určením ošetrovaných výrobkov. Takéto povolenie podlieha nasledujúcim podmienkam:

- a) očkovací plán musí byť schválený pred začatím očkovania v súlade s odsekom 3;
- b) zainteresovaný členský štát musí predložiť Komisii špecifickú požiadavku, ku ktorej musí byť priložená komplexná správa o očkovacej kampani, jej výsledkoch a celkovej epidemiologickej situácii a
- c) musí sa vykonať okamžitá kontrola na mieste, kde sa vykonala očkovacia kampaň v súlade s postupom stanoveným v článku 21.

Prijatie výnimiek z ustanovení odsekov 4, 5 a 6 sa musí zakladať na riziku, že klasický mor ošipáných sa šíri pri presunoch a obchodom s očkovanými ošipánymi, ich potomstvom alebo produktmi.

Článok 20

Núdzové očkovanie diviakov

1. Bez ohľadu na článok 18 (1) a) v prípade, že bol potvrdený klasický mor ošipáných medzi diviakmi a epizootologické údaje, ktoré sú k dispozícii naznačujú, že existuje hrozba jeho rozšírenia, môže sa pristúpiť k očkovaniu diviakov v súlade s postupmi a ustanoveniami odsekov 2 a 3.

2. V prípade, že členský štát zamýšľa pristúpiť k očkovaniu, musí predložiť Komisii plán núdzového očkovania, ktorý bude obsahovať informácie o:

- a) situácii choroby, v dôsledku ktorej požiadal o núdzové očkovanie;
- b) rozsahu geografickej oblasti, v ktorej sa má vykonať núdzové očkovanie. V každom prípade musí byť táto oblasť súčasťou nakazenej oblasti definovanej v súlade s článkom 16 (3) b);
- c) type očkovacej látky, ktorá sa má použiť a postup očkovania;
- d) zvláštnom úsilí, ktoré sa má vyvinúť pri očkovaní mladých jedincov;
- e) očakávanom trvaní očkovacej kampane;
- f) približnom počte diviakov, ktoré majú byť očkované;
- g) opatreniach prijatých na predchádzanie vysokému obratu populácie diviakov;
- h) opatreniach prijatých na zabránenie šíreniu očkovacieho vírusu na ošipané v chovoch;
- i) očakávaných výsledkoch očkovacej kampane a parametroch, ktoré sa použijú pri overovaní účinnosti;
- j) orgáne poverenom dozorom a koordináciou oddelení, ktoré majú na starosti realizáciu plánu;
- k) systéme zriadenom na to, aby skupina odborníkov zostavená v súlade s článkom 15 (2) a) mohla pravidelne kontrolovať výsledky očkovacej kampane;
- l) iné záležitosti súvisiace s núdzovou situáciou.

Komisia musí bezodkladne preskúmať plán v spolupráci so zainteresovaným členským štátom, najmä zabezpečiť jeho súlad s uplatnenými opatreniami, ktoré sa použili v súlade s likvidáčnym plánom, na ktorý sa vzťahuje článok 16 (1).

Ak je oblasť očkovania v blízkosti územia iného členského štátu, kde sa tiež uplatňujú opatrenia na likvidáciu klasického moru ošipaných, musí sa zabezpečiť súlad medzi očkovacím plánom a opatreniami uplatňovanými v tomto druhom členskom štáte.

V súlade s postupmi stanovenými v článku 27 (2) môže byť plán núdzového očkovania schválený, alebo sa pred jeho schválením môže požiadať o jeho zmeny a doplnky.

V súlade s vyššie uvedeným postupom môže byť očkovací plán zmenený alebo doplnený tak, aby zohľadnil vývoj situácie.

3. Zainteresovaný členský štát musí zasielať Komisii a ostatným členským štátom každých šesť mesiacov správu o výsledkoch očkovacej kampane spolu so správou, na ktorú sa vzťahuje článok 16 (4).

Článok 21

Kontroly spoločenstva

Odborníci Komisie môžu v spolupráci s príslušnými orgánmi členských štátov vykonávať kontroly na mieste, ak je to potrebné na zabezpečenie jednotného uplatňovania tejto smernice. Členský štát, na ktorého území sa kontroly vykonávajú, musí poskytnúť odborníkom potrebnú pomoc pri vykonávaní ich povinností. Komisia musí informovať príslušný orgán o výsledkoch vykonaných kontrol.

Pravidlá uplatňovania tohto článku a najmä tie, ktoré upravujú postup spolupráce s národnými orgánmi, sa musia prijať v súlade s postupom stanoveným v článku 26 (2).

Článok 22

Pohotovostné plány

1. Každý členský štát musí vypracovať pohotovostný plán, v ktorom stanoví vnútroštátne opatrenia, ktoré sa zavedú v prípade prepuknutia klasického moru ošipaných.

Tento plán musí povoliť prístup do objektov, zariadení, poskytnúť personál a materiál potrebný na rýchlu a účinnú likvidáciu choroby. Musí jasne uvádzať:

- a) požiadavky na očkovaciu látku, ktorú každý zainteresovaný členský štát považuje za potrebnú v prípade núdzového očkovania;
- b) regióny v členskom štáte, v ktorých sú oblasti s vysokou koncentráciou ošipaných, aby sa v týchto regiónoch zabezpečila vysoká uvedomelosť a pripravenosť.

2. Kritériá a požiadavky, ktoré sa majú uplatniť pri vypracovávaní pohotovostného plánu, sú stanovené v prílohe VII.

V súlade s postupom stanoveným v článku 26 (2) bude možné tieto kritériá a požiadavky pozmeniť alebo doplniť, pričom sa zohľadní špecifická povaha klasického moru ošipaných a pokrok dosiahnutý pri uplatňovaní opatrení tlmiacich chorobu.

3. Komisia musí preskúmať plány, aby určila, či umožňujú dosiahnuť stanovený cieľ a navrhne zainteresovaným členským štátom požadované úpravy, najmä aby sa zabezpečil ich súlad s plánmi ostatných členských štátov.

Tieto plány, v prípade potreby zmenené a doplnené, musia byť schválené v súlade s postupom stanoveným v článku 26 (2).

Tieto plány môžu byť neskôr pozmenené alebo doplnené v súlade s postupom stanoveným v článku 26 (2) tak, aby zohľadňovali vývoj situácie. V každom prípade musí každý členský štát aktualizovať svoj plán a predkladať ho Komisii na schválenie v súlade s postupom stanoveným v článku 26 (2).

Článok 23

Nákazové komisie a expertné skupiny odborníkov

1. V prípade prepuknutia klasického moru ošipaných musí členský štát zabezpečiť, aby sa ihneď zriadila plne funkčná národná nákazová komisia.

2. Národná nákazová komisia musí usmerňovať a monitorovať prácu nákazových komisií na úrovni okresov, na ktoré sa vzťahuje odsek 3. Bude medziiným zodpovedať za:

- a) určovanie potrebných tlmiacich opatrení;
- b) zabezpečovanie rýchlej a účinnej realizácie uvedených opatrení okresnými nákazovými komisiami;
- c) rozdelenie personálu a iných zdrojov medzi okresnými nákazovými komisiami;
- d) poskytovanie informácií Komisii a ostatným členským štátom, vnútroštátnym veterinárnym organizáciám, vnútroštátnym orgánom a poľnohospodárskym a obchodným podnikom;
- e) v prípade potreby organizovanie núdzového očkovania a vymedzenie očkovacích zón;
- f) styk s diagnostickými laboratóriami;
- g) styk s tlačou a ostatnými médiami;
- h) styk s policajnými orgánmi na zabezpečenie konkrétnych právnych opatrení;

3. Členské štáty zabezpečia, aby sa v prípade prepuknutia klasického moru ošipaných ihneď zriadili miestne nákazové komisie.

4. Niektoré úlohy národnej nákazovej komisie sa môžu prideliť miestnej nákazovej komisii zásahom na administratívnej úrovni podľa článku 2 (2) p) smernice 64/432/EHS alebo na vyššej úrovni, ak to neovplyvní ciele národnej nákazovej komisie.

5. Členské štáty musia vytvoriť stálu skupinu odborníkov na pomoc príslušnému orgánu pri zabezpečovaní pripravenosti na tlmenie choroby.

V prípade prepuknutia choroby musí skupina odborníkov pomáhať príslušnému orgánu aspoň pri:

- a) epizootologickom šetrení;
- b) odoberaní vzoriek a výklade výsledkov laboratórnych testov;
- c) zavádzaní tlmiacich opatrení.

6. Členské štáty zabezpečia, aby národná nákazová komisia, miestne nákazové komisie a skupina odborníkov mali k dispozícii personál, objekty a zariadenie vrátane komunikačného systému, jasný a účinný reťazec manažmentu a vedenia na zabezpečenie rýchlej realizácie tlmiacich opatrení, ktoré stanovuje táto smernica.

Podrobnosti o personáli, objektoch, zariadení, reťazci vedenia a manažmentu národnej nákazovej komisie a miestnych nákazových komisií a o skupine odborníkov sa uvedú v núdzových plánoch, na ktoré sa vzťahuje článok 22.

7. Ďalšie kritériá a požiadavky o činnosti a povinnostiach národných nákazových komisií, miestnych nákazových komisií a skupín odborníkov možno stanoviť v súlade s postupom podľa článku 26 (2).

Článok 24

Používanie kuchynských odpadkov

1. Členské štáty musia zabezpečiť, aby:

- a) sa zakázalo skrmovanie kuchynského odpadu;
- b) sa kuchynský odpad z medzinárodných dopravných prostriedkov, ako sú napríklad lode, pozemné vozidlá a lietadlá, zozbieral a zničil pod úradným dohľadom;
- c) sa informácie o uplatňovaní ustanovení bodov a) a b) a dôležité kontroly vykonávané členskými štátmi zasielali Komisii najneskôr do 31. októbra každý rok a po prvý raz v roku 2003. Komisia musí predložiť tieto informácie Stálemu veterinárnemu výboru zriadenému rozhodnutím Rady 68/361/EHS⁽¹⁾.

2. Podrobné pravidlá pre tlmiace opatrenia, ktoré sa majú uplatňovať a informácie, ktoré v súvislosti s týmito opatreniami majú dodať členské štáty, najmä čo sa týka ustanovení odseku 1 c), možno prijať v súlade s postupom stanoveným v článku 26 (2).

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 255, 18.10.1968, s. 23.

3. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa budú uplatňovať do dňa, keď nadobudnú účinnosť právne predpisy spoločenstva o používaní kuchynských odpadkov na skrmovanie ošípaným v rámci pravidiel týkajúcich sa živočíšnych polotovarov, ktoré nie sú určené pre ľudskú spotrebu alebo o výžive zvierat.

Článok 25

Postupy pri zavádzaní zmien a doplnkov tejto smernice a jej príloh a pri prijímaní ďalších podrobných pravidiel pre implementáciu tejto smernice

1. Rada môže túto smernicu v prípade potreby zmeniť a doplniť. Urobí tak na návrh Komisie nadpolovičnou väčšinou, pričom zohľadní vývoj vedeckých a technických poznatkov.

2. Avšak prílohy k tejto smernici sa musia zmeniť a doplniť v súlade s postupom stanoveným v článku 26 (2).

3. Všetky podrobné pravidlá potrebné na implementáciu tejto smernice možno prijať v súlade s postupom stanoveným v článku 26 (2).

Článok 26

Normálny regulačný postup

1. Komisii musí pomáhať Stály veterinárny výbor zriadený rozhodnutím 68/361/EHS.

2. V prípade odkazu na tento odsek platia články 5 a 7 rozhodnutia 1999/468/ES.

Obdobie stanovené v článku 5 (6) rozhodnutia 1999/468/ES sa stanoví na tri mesiace.

Článok 27

Zrýchlený regulačný postup

1. Komisii musí pomáhať Stály veterinárny výbor zriadený rozhodnutím 68/361/EHS.

2. V prípade odkazu na tento odsek platia články 5 a 7 rozhodnutia 1999/468/ES.

Obdobie stanovené v článku 5 (6) rozhodnutia 1999/468/ES sa stanoví na 15 dní.

Článok 28

Zrušenie

1. Týmto sa od 1. novembra 2002 ruší smernica 80/217/EHS, zmenená a doplnená aktmi, ktorých zoznam je uvedený v prílohe VIII časti A, v závislosti od prechodných

ustanovení článku 29 a bez toho, aby boli dotknuté povinnosti členského štátu týkajúce sa termínov transpozície uvedených smerníc stanovených v prílohe VIII časti B.

Odkazy na zrušenú smernicu 80/217/EHS sa budú chápať ako odkazy na túto smernicu a budú sa čítať podľa korelačnej tabuľky prílohy IX.

2. Týmto sa ruší rozhodnutie 81/859/EHS.

Článok 29

Prechodné ustanovenia

1. Formou výnimky z prvého pododseku článku 28 (1) sa na účely tejto smernice budú používať prílohy I a IV k smernici 80/217/EHS dovtedy, kým nadobudne účinnosť rozhodnutie, ktoré schváli diagnostickú príručku, na ktorú sa vzťahuje článok 17 (3) tejto smernice.

2. Plány na ozdravenie od klasického moru ošípaných medzi diviakmi, schválené v súlade s článkom 6a smernice 80/217/EHS a platné v deň, keď táto smernica nadobudne účinnosť, sa budú naďalej používať na účely tejto smernice.

Členské štáty však do 1. októbra 2003 predložia Komisii zmeny a doplnky týchto plánov, pričom zohľadnia ustanovenia článku 16 (3).

Vhodne zmenené a doplnené plány sa musia schváliť v súlade s postupom stanoveným v článku 27 (2).

3. Rezervné plány na tlmenie klasického moru ošípaných, schválený v súlade s článkom 14b smernice 80/217/EHS a platné v deň, keď táto smernica nadobudne účinnosť, sa budú naďalej používať na účely tejto smernice.

Členské štáty však do 1. januára 2003 predložia Komisii zmeny a doplnky týchto plánov, pričom zohľadnia ustanovenia článku 22.

Vhodne zmenené a doplnené plány sa musia schváliť v súlade s postupom stanoveným v článku 26 (2).

4. Do začiatku uplatňovania tejto smernice možno prijať ďalšie prechodné ustanovenia na tlmenie klasického moru ošípaných v súlade s článkom 26 (2).

Článok 30

Transpozícia do národnej legislatívy a uplatňovanie

Členské štáty uvedú do platnosti zákony, iné právne predpisy a administratívne opatrenia potrebné na splnenie tejto smernice najneskôr do 31. októbra 2002. Musia o tom informovať Komisiu.

Tieto ustanovenia sa budú uplatňovať od 1. novembra 2002.

Keď členské štáty prijímú tieto opatrenia, musia obsahovať odkaz na túto smernicu alebo k nim musí byť taký odkaz pripojený pri ich úradnom uverejnení. Spôsob, akým tento odkaz uverejnia, stanovujú členské štáty.

Článok 31

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť v deň jej uverejnenia v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev*.

Článok 32

Adresáti

Táto smernica je adresovaná členským štátom.

V Luxemburgu 23. októbra 2001

Za Radu

predseda

A. NEYTS-UYTTEBROECK

PRÍLOHA I

Oznamovanie choroby a ďalších epizootologických informácií, ktoré musia členské štáty poskytovať v prípade, že bol potvrdený klasický mor ošipaných

1. Do 24 hodín od potvrdenia každého primárneho ohniska, prvotného prípadu medzi diviakmi alebo prípadu na bitúnku alebo v dopravnom prostriedku musí zainteresovaný štát oznámiť prostredníctvom Oznamovacieho systému chorôb zvierat – ADNS zriadenému v súlade s článkom 5 smernice rady 82/894/EHS:
 - a) dátum odoslania;
 - b) čas odoslania;
 - c) názov členského štátu;
 - d) názov choroby;
 - e) počet prípadov alebo prepuknutí;
 - f) dátum, keď vzniklo podozrenie z klasického moru ošipaných;
 - g) dátum potvrdenia;
 - h) metóda použitá na potvrdenie;
 - i) či bola prítomnosť choroby potvrdená medzi diviakmi alebo v chove, bitúnku alebo v dopravnom prostriedku;
 - j) geografická lokalita, kde sa potvrdilo prepuknutie alebo prípad klasického moru ošipaných;
 - k) použité metódy na tlmenie choroby.
2. V prípade primárnych ohnísk alebo prípadov na bitúnku alebo v dopravných prostriedkoch, okrem údajov uvedených v bode 1, musia členské štáty dodať aj tieto informácie:
 - a) počet vnímavých ošipaných v ohnisku choroby, na bitúnku alebo v dopravných prostriedkoch;
 - b) počet uhynutých ošipaných v každej kategórii v chove, na bitúnku alebo v dopravných prostriedkoch;
 - c) chorobnosť a počet ošipaných, u ktorých bol klasický mor ošipaných potvrdený podľa kategórií;
 - d) počet ošipaných zabitých v ohnisku, na bitúnku alebo v dopravných prostriedkoch;
 - e) počet spracovaných jatočných tiel;
 - f) v prípade ohniska vzdialenosť od najbližšieho chovu ošipaných;
 - g) v prípade potvrdenia klasického moru ošipaných na bitúnku alebo v dopravnom prostriedku umiestnenie chovu alebo chovov, odkiaľ pochádzajú nakazené ošipané alebo jatočné telá.
3. V prípade sekundárnych ohnísk sa informácie súvisiace s bodmi 1 a 2 musia dodať v časovom termíne stanovenom v článku 4 smernice rady 82/894/EHS.
4. Zainteresované členské štáty musia zabezpečiť, aby po informáciách, ktoré majú poskytovať v súvislosti s každým ohniskom alebo prípadom klasického moru ošipaných v chove, na bitúnku alebo v dopravných prostriedkoch, poskytl čo najskôr v súlade s bodmi 1, 2 a 3 písomnú správu Komisii a ostatným členským štátom a jej súčasťou bude aspoň:
 - a) deň, keď boli ošipané v chove, na bitúnku alebo v dopravných prostriedkoch zabité a ich jatočné telá spracované;
 - b) výsledky testov vykonané na vzorkách odobratých pri zabíjaní ošipaných;
 - c) v prípadoch, keď sa uplatní výnimka z článku 6 (1), počet zabitých a spracovaných ošipaných a počet ošipaných, ktoré majú byť zabité neskôr a časový limit stanovený na ich zabitie;

- d) všetky informácie, ktoré sa týkajú možného pôvodu choroby alebo pôvodu choroby, ak bol zistený;
- e) v prípade primárneho ohniska choroby alebo prípadu klasického moru ošípaných na bitúnku alebo v dopravnom prostriedku, genotyp vírusu, ktorý spôsobil ohnisko alebo prípad;
- f) v prípadoch, keď boli ošípané zabité v kontaktných chovoch alebo chovoch, ktoré obsahujú ošípané podozrivé z nákazy vírusom klasickým morom ošípaných, informácie o:
- dátume zabíjania a počte ošípaných v každej kategórii, ktoré boli zabité v každom chove,
 - epizootologickej väzbe medzi prepuknutím alebo prípadom klasického moru ošípaných a každým kontaktným chovom alebo o dôvodoch, ktoré viedli k podozreniu z klasického moru ošípaných v každom podozrivom chove,
 - výsledkoch laboratórnych testov vykonaných na vzorkách odobratých ošípaným v chovoch a keď boli zabité.
- V prípadoch, keď ošípané v kontaktných chovoch neboli zabité, musia sa poskytnúť informácie o dôvodoch takeého rozhodnutia.
-

PRÍLOHA II

Zásady a postupy čistenia a dezinfekcie

1. Všeobecné zásady a postupy:

- a) čistenie a dezinfekcia a v prípade potreby ničenie hlodavcov a hmyzu sa vykonáva pod úradným dohľadom a v súlade s inštrukciami poskytnutými úradným veterinárnym lekárom;
- b) dezinfekčné látky a ich koncentráty, ktoré sa majú použiť, úradne schvaľuje príslušný orgán, s cieľom zabezpečiť zničenie vírusu klasického moru ošipaných;
- c) účinnosť dezinfekčných látok sa musí pred použitím vyskúšať, pretože klesá pri dlhodobom skladovaní;
- d) výber dezinfekčných látok a postup pri dezinfekcii sa vykonáva s ohľadom na povahu priestorov, vozidiel a objektov ktoré sa majú ošetriť;
- e) podmienky, za ktorých sa používajú odmasťovacie činidlá a dezinfekčné látky, musia zabezpečiť, že ich účinnosť nebude znížená. Technické parametre, ktoré uvádza výrobca, ako sú napríklad tlak, minimálna teplota a požadovaný kontaktný čas, sa musia zvlášť dodržiavať.
- f) bez ohľadu na použitú dezinfekčnú látku sa musia uplatniť nasledujúce všeobecné pravidlá:
 - dôkladné nasiaknutie podstielky, ako aj hnoja dezinfekčnou látkou,
 - umývanie a čistenie starostlivým drhnutím a kefovaním podláh, rámp a stien po tom, ako boli odstránené alebo rozobraté, ak je to možné, zariadení alebo inštalácií, aby sa tak predišlo zníženiu účinnosti čistenia a dezinfekcie,
 - potom ďalšie použitie dezinfekčných látok v minimálnom kontaktnom čase podľa odporúčania výrobcu,
 - voda použitá na čistenie sa musí odstrániť takým spôsobom, aby sa predišlo riziku rozšírenia vírusu a podľa inštrukcií úradného veterinárneho lekára;
- g) ak sa tekutiny pri umývaní aplikujú pod tlakom, musí sa predchádzať opätovnej kontaminácii už vyčistených častí;
- h) zariadenia, inštalácie, články a oddelenia, ktoré môžu byť kontaminované sa musia umyť, vydezinfikovať alebo zničiť;
- i) po dezinfekcii treba predchádzať opätovnej kontaminácii;
- j) čistenie a dezinfekcia, ktoré sú vyžadované v rámci tejto smernice, sa dokumentujú v registri chovu alebo v registri vozidiel a v prípade, že sa požaduje úradný súhlas, potvrdia sa úradným veterinárnym lekárom.

2. Zvláštne ustanovenia týkajúce sa čistenia nakazených chovov:

- a) predbežné čistenie a dezinfekcia:
 - počas zabíjania zvierat sa musia podniknúť všetky potrebné opatrenia, s cieľom predísť alebo minimalizovať rozšírenie vírusu klasického moru ošipaných. Súčasťou tohto procesu musí byť aj dočasná inštalácia dezinfekčného zariadenia, zásoba ochranného oblečenia, sprchy, dekontaminácia použitého zariadenia, nástrojov a priestorov a zastavenie dodávky energie do ventilácie,
 - jatočné telá zabitých zvierat sa musia postriekať dezinfekčnou látkou,
 - ak je potrebné jatočné telá premiestniť z chovu na spracovanie, musia sa použiť zakryté nádoby, ktoré sú zabezpečené proti presakovaniu,
 - len čo sa premiestnia jatočné telá ošipaných na spracovanie, tie časti chovu, v ktorých boli tieto zvieratá ustajnené a všetky časti ostatných budov, dvorov atď., kontaminované počas zabíjania, porážania alebo postmortem vyšetrovania, sa musia ošetriť dezinfekčnou látkou schválenou na použitie v súlade s článkom 12.
 - všetky tkanivá alebo krv, ktoré sa pri zabíjaní mohli roztrúsiť alebo silné znečistenie budov, dvorov, pomôcok atď., je potrebné starostlivo vyzbierať a spracovať s jatočnými telami,
 - použité dezinfekčné látky musia zostať na ošetrovaných povrchoch aspoň 24 hodín;

- b) záverečné čistenie a dezinfekcia;
- hnoj a použitá podstielka sa musia odstrániť a ošetriť v súlade s bodom (3) a),
 - zo všetkých povrchov sa musí odstrániť masť a špina použitím odmasťovacieho prostriedku a povrchy sa musia umyť vodou,
 - po umytí vodou nasleduje ďalší postrek dezinfekčnou látkou,
 - po siedmich dňoch sa musia priestory ošetriť odmasťovacím prostriedkom, opláchnuť vodou, ošetriť dezinfekčnou látkou a znovu umyť vodou.
3. Dezinfekcia kontaminovanej podstielky, hnoja a hnojovice:
- a) hnoj a použitá podstielka sa zloží na kopu, ošetrí dezinfekčnou látkou a nechá sa usúšiť aspoň 42 dní alebo sa zničí spálením, či zakopaním;
 - b) hnojovica sa musí skladovať aspoň 42 dní od posledného pridania nakazeného materiálu, ak príslušný orgán nenařadí kratšiu skladovaciu dobu pre hnojovicu, ktorá bola skutočne ošetrená v súlade s inštrukciami úradného veterinárneho lekára, aby sa zabezpečilo zničenie vírusu.
4. Avšak ako výnimku z bodov 1 a 2 môže v prípade chovov s voľným ustajnením príslušný orgán stanoviť špecifické postupy čistenia a dezinfekcie tým, že zohľadní typ chovu a poveternostné podmienky.
-

PRÍLOHA III

Zoznam národných laboratórií pre klasický mor ošipaných a ich povinnosti

1. Národné laboratóriá pre klasický mor ošipaných sú:

Belgicko

Centre d'étude et de recherche vétérinaires et agrochimiques, 1180 Bruxelles

Dánsko

Statens Veterinære Institut for Virusforskning, Lindholm, 4771 Kalvehave

Nemecko

Bundesforschungsanstalt für Viruserkrankungen der Tiere, 17498 Insel Riems

Grécko

Veterinary Institute of Infectious and Parasitic Diseases, 15310 Ag. Paraskevi

Španielsko

Centro de Investigación en Sanidad Animal, 28130 Valdeolmos (Madrid)

Francúzsko

AFSSA-Ploufragan, Zoopole des Côtes d'Armor, 22440 Ploufragan

Írsko

Veterinary Research Laboratory, Abbotstown, Castleknock, Dublin 15

Taliansko

Istituto Zooprofilattico Sperimentale dell'Umbria e delle Marche, 06100 Perugia

Luxemburg

Laboratoire de Médecine Vétérinaire de l'Etat. 1020 Luxembourg

Holandsko

Instituut voor Veehouderij en Diergezondheid (ID Lelystad), 8200 AB Lelystad

Rakúsko

Bundesanstalt für Vet. Med. Untersuchungen in Modling, Robert Koch-Gasse 17, 2340 Modling

Portugalsko

Laboratório Nacional de Investigação Veterinária, 1500 Lisboa

Fínsko

Eläinlääkintä—ja elintarviketurvakeskuslaitos, 00231 Helsinki/anstalten för veterinärmedicin och livsmedel, 00231 Helsingfors

Švédsko

Statens veterinärmedicinska anstalt, 47189 Uppsala

Spojené kráľovstvo

Veterinary Laboratories Agency, New Haw, Weybridge, Surrey KT15 3NB

2. Národné laboratóriá pre klasický mor ošipaných musia zabezpečiť, aby sa v každom členskom štáte vykonávali laboratórne testy na zistenie prítomnosti klasického moru ošipaných a na identifikáciu genotypu izolovaného vírusu v súlade s diagnostickou príručkou. S týmto cieľom sa môžu osobitne dohodnúť s referenčným laboratóriom spoločenstva alebo s ostatnými národnými laboratóriami.

3. Národné laboratórium pre klasický mor ošipaných v každom členskom štáte má na starosti koordináciu noriem a diagnostických metód v každom diagnostickom laboratóriu pre klasický mor ošipaných v rámci členského štátu. S týmto cieľom:

- a) môžu poskytovať diagnostické činidlá individuálnym laboratóriám;
- b) majú kontrolovať kvalitu všetkých diagnostických činidiel používaných v členskom štáte;
- c) majú zariadiť pravidelné porovnávacie testy;
- d) majú skladovať izoláty vírusu klasického moru ošipaných z prípadov a ohnisk choroby v tomto členskom štáte.

PRÍLOHA IV

Referenčné laboratórium spoločenstva pre klasický mor ošipaných

1. Referenčné laboratórium spoločenstva pre klasický mor ošipaných je: Institut für Virologie, der Tierärztlichen Hochschule Hannover, Bünteweg 17, D-30559 Hannover, Nemecko.
2. Funkcie a povinnosti referenčného laboratória pre klasický mor ošipaných sú:
 - a) koordinácia metód používaných v členských štátoch pri diagnóze klasického moru ošipaných, v spolupráci s komisiou, a to:
 - skladovaním a dodávaním bunkových kultúr pre použitie pri diagnóze,
 - typizáciou, skladovaním a dodávaním kmeňov vírusu klasického moru ošipaných pre sérologické testy a prípravu antiséra,
 - dodávkami normovaného séra, konjugantného séra a ostatných referenčných činidiel národným laboratóriám s cieľom normovať testy a činidlá používané v členských štátoch,
 - budovaním a skladovaním zbierky vírusov klasického moru ošipaných,
 - organizovaním pravidelných porovnávacích testov diagnostických postupov na úrovni spoločenstva,
 - zberom a triedením údajov a informácií o používaných diagnostických metódach a výsledkoch testov,
 - charakterizáciou izolátov vírusu najnovšími metódami, ak sú k dispozícii, kvôli lepším poznatkom o epizootiológii klasického moru ošipaných,
 - sledovaním vývoja v dozore, epizootiológii a prevencii klasického moru ošipaných na celom svete,
 - ukladaním odborných materiálov o víruse, ktorý spôsobuje klasický mor ošipaných a iných náležitých vírusov kvôli rýchlej diferenciálnej diagnóze,
 - získavaním dôkladných poznatkov o príprave a použití produktov veterinárnej imunológie pri likvidácii a tlmení klasického moru ošipaných;
 - b) prijímanie potrebných opatrení pre školenie alebo preškolenie odborníkov na laboratórnu diagnostiku s cieľom zosúladiť diagnostické techniky;
 - c) mať k dispozícii školený personál pre núdzové situácie, ku ktorým dochádza v spoločenstve;
 - d) vykonávanie výskumných činností, prípadne koordinácia výskumných činností, s cieľom kvalitnejšie tlmiť klasický mor ošipaných.

PRÍLOHA V

Hlavné kritériá a rizikové faktory, ktoré sa majú zohľadniť pri rozhodovaní o zabíjaní zvierat v kontaktných chovoch

Kritériá	Rozhodnutie	
	za zabitie	proti zabitiu
Klinické príznaky naznačujú klasický mor ošipaných v kontaktných chovoch	áno	nie
Premiestňovanie ošipaných z ohniska choroby do kontaktných chovov po odhadnutom čase zavlečenia vírusu do nakazeného chovu	áno	nie
Umiestnenie kontaktného chovu v oblasti s vysokou hustotou ošipaných	áno	nie
Možné rozšírenie vírusu z ohniska pred aplikáciou ošivovacích opatrení	masívne/neznáme	obmedzené
Umiestnenie kontaktných chovov vo vzdialenosti 500 metrov ⁽¹⁾ od ohniska	áno	nie
Blízkosť kontaktných chovov k viac ako jednému ohnisku choroby	áno	nie
Počet ošipaných v ohnisku a/alebo v kontaktných chovoch	vysoký	nízky

⁽¹⁾ V prípade oblastí s veľmi vysokou hustotou ošipaných je potrebné uvažovať o väčšej vzdialenosti.

PRÍLOHA VI

Hlavné kritériá a rizikové faktory, ktoré sa majú zohľadniť pri rozhodovaní o núdzovom očkovaní v chovoch ošípaných

Kritériá	Rozhodnutie	
	za očkovanie	proti očkovaníu
Krivka počtu/výskytu ohnisk za predchádzajúcich 10 – 20 dní	vysoká/rýchlo stúpajúca	nízka/plytká alebo pomaly stúpajúca
Umiestnenie chovov, kde je možné očkovanie v oblasti s vysokou hustotou zvierat	áno	nie
Možnosť ďalších ohnisk v oblasti v nadchádzajúcich dvoch alebo ďalších mesiacoch	vysoko pravdepodobná	nepravdepodobná
Nedostatočné spracovateľské kapacity	áno	nie

PRÍLOHA VII

Kritériá a požiadavky súvisiace s pohotovostnými plánmi

Členské štáty musia zabezpečiť, aby pohotovostné plány spĺňali aspoň tieto kritériá a požiadavky:

- a) musí byť urobené ustanovenie, ktoré zabezpečí, že budú existovať legislatívne právomoci potrebné na realizáciu pohotovostných plánov, ktoré umožnia vykonať rýchlu a účinnú ozdravovaciu kampaň;
- b) musí sa prijať ustanovenie, ktoré zabezpečí prístup k núdzovým fondom, rozpočtovým prostriedkom na pokrytie všetkých aspektov boja proti epizootii klasického moru ošipaných;
- c) musí sa stanoviť reťazec vedenia, ktoré zabezpečí, že rozhodovací proces v epizootii bude rýchly a účinný. V prípade potreby sa musí vedenie podriať centrálnej rozhodovacej jednotke, ktorá bude mať na starosti riadenie stratégie boja proti epizootii. Riaditeľ veterinárnych služieb musí byť členom tejto jednotky a bude mať na starosti styk medzi centrálnou rozhodovacou jednotkou a národným strediskom pre tlmenie choroby podľa článku 23;
- d) musí sa prijať ustanovenie pre príslušné zdroje, aby boli k dispozícii na zabezpečenie rýchlej a účinnej kampane vrátane laboratórneho personálu, zariadenia a infraštruktúry;
- e) musí byť k dispozícii inštrukčná príručka. Musí obsahovať úplný, praktický a podrobný opis všetkých postupov, inštrukcií a opatrení, ktoré majú byť uplatnené v prípade prepuknutia klasického moru ošipaných;
- f) v prípade potreby sa musia poskytnúť podrobné plány núdzového očkovania;
- g) personál sa musí pravidelne zúčastňovať:
 - i) kurzov o klinických príznakoch, epidemiologických anketách a o boji proti klasickému moru ošipaných;
 - ii) nácvikov poplachu organizovaných aspoň dvakrát do roka;
 - iii) kurzov v komunikačných technikách, aby zvládli organizovanie informačnej kampane týkajúcej sa epizootie pre orgány, farmárov a veterinárnych lekárov.

PRÍLOHA VIII

Časť A

Smernica 80/217/EHS a následné pozmeňujúce a doplňujúce akty

(Odkaz v článku 28)

Smernica 80/1101/EHS ⁽¹⁾Smernica 80/1274/EHS ⁽²⁾

iba článok 2

Smernica 81/476/EHS ⁽³⁾

iba v súvislosti s odkazmi v článkoch 1 a 2 smernice 80/217/EHS

Smernica 84/645/EHS ⁽⁴⁾Smernica 85/586/EHS ⁽⁵⁾

iba v súvislosti s odkazmi v článku 5 smernice 80/217/EHS

Smernica 87/486/EHS ⁽⁶⁾Smernica 91/685/EHS ⁽⁷⁾Smernica 93/384/EHS ⁽⁸⁾

Časť B

Termíny pre transpozíciu do národného práva

Smernica	Konečný termín pre transpozíciu
80/217/EHS	1. júl 1981
80/1101/EHS	
80/1274/EHS	1. júl 1981
81/476/EHS	
84/645/EHS	31. marec 1985
85/586/EHS	1. január 1896
87/486/EHS	31. december 1987
91/685/EHS	1. júl 1992

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 325 1.12.1980, s. 17.⁽²⁾ Ú. v. ES L 375, 31.12.1980, s. 75.⁽³⁾ Ú. v. ES L 186, 8.7.1981, s. 20.⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 399, 27.12.1984, s. 33.⁽⁵⁾ Ú. v. ES L 372, 31.12.1985, s. 44.⁽⁶⁾ Ú. v. ES L 280, 3.10.1987, s. 21.⁽⁷⁾ Ú. v. ES L 377, 31.12.1991, s. 1.⁽⁸⁾ Ú. v. ES L 166, 8.7.1993, s. 34.

PRÍLOHA IX

Korelačná tabuľka

Smernica	Smernica 80/217/EHS
článok 1	článok 1
článok 2 a), b), e), f), m), n), o) a q)	článok 2 a), e), g), h), i), j), k) a m)
článok 2 c), d), g), h), i), j), k), l), p), r), s), t), u), v) a w)	–
článok 3 (1)	článok 3
článok 3 (2) a (3)	článok 12
článok 4 (1) a (2)	článok 4 (1)
článok 4 (3)	–
článok 4 (4)	článok 4 (2)
článok 5 (1), a), c), d), f), g) a i)	článok 5 (1), okrem siedmej odrážky
článok 5 (1), b), e), h) a 2)	–
článok 6	článok 6
článok 7 (1), a (2), prvý pododsek	článok 5 (2), článok 10 (1)
článok 7 (2), druhý pododsek a (3)	–
článok 8, prvý pododsek a bod b) druhého pododseku	–
článok 8 okrem vyššie uvedeného pododseku a bodu	článok 7
článok 9 (1), prvý pododsek	článok 9 (1)
článok 9 (1), druhý pododsek	–
článok 9 (2), (3) a (4)	článok 9 (2), (3) a (10)
článok 10 (1) okrem g) a h), (2) a (3)	článok 9 (4)
článok 10 1) g) a h)	–
článok 10 (4)	článok 9 (5)
článok 11 (1) a (2)	článok 9 (6)
článok 11 (3)	článok 9 (7)
článok 12 (1)	článok 12
článok 12 (2)	–
článok 13 okrem (1) b)	článok 5 (1) siedma odrážka
článok 13 (2) b)	–
článok 14	–

Smernica	Smernica 80/217/EHS
článok 15 (1)	článok 6a (1)
článok 15 (2) a) a b), piata a ôsma odrážka	–
článok 15 (2) b) okrem piatej a ôsmej odrážky	článok 6a (2)
článok 15 (2) c)	článok 6a (2a)
článok 15 (2) d) a (3)	–
článok 16 (1) okrem štvrtého pododseku a (2)	článok 6a (3) a (4)
článok 16 (3) b), c), g), j), k), l) a n)	článok 6a (5)
článok 16 (1), štvrtý pododsek, (3) a), d), e), f), h), i), m), o), p), q) a (4)	–
článok 17 (1) a (2)	článok 11
článok 17 (3), (4) a (5)	–
článok 18	článok 14 (1) a) a c) a (5)
článok 19 (1), (3) okrem h) a i), (4) okrem c), (5) a (6) okrem b)	článok 14 (2), (3) a (4)
článok 19 (2), (3) h) a i), (4) c), (6) b), (7), (8) a (9)	–
článok 20	–
článok 21	článok 14a
článok 22 (1), (2) a (3)	článok 14b (1), (2), (4)
článok 23	–
článok 24	–
článok 26	článok 16
článok 27	článok 16a
článok 28	–
článok 29	–
článok 30	–
článok 31	–
článok 32	článok 20
príloha I	–
príloha II, bod 1, bod 2, prvá a druhá odrážka a bod 3 b)	–

Smernica	Smernica 80/217/EHS
príloha II bod 2 okrem prvej a druhej odrážky a bod 3 b)	príloha V
príloha III, body 1 a 3	príloha II
príloha III bod 2	–
príloha IV	príloha VI
príloha V	–
príloha VI	–
príloha VII	–